

IR-XIV.432.2.1609.2022

Kielce, dnia 13.07.2022 r.

DECYZJA nr 173/22
Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 13 lipca 2022 r.

podjęta w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 5) Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 60 pkt 6, art. 61 ust.1 pkt 2 lit. a, art. 67 ust.1 oraz art. 207 ust.1 pkt 2 i art. 207 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), art. 104 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 6 i art. 9 ust.1 pkt 2 oraz art. 9 ust. 2 pkt 9 lit.a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust.2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 547, z późn. zm.),

w sprawie wszczętej z urzędu w przedmiocie:

określenia ..., PESEL: ..., zamieszkał... ..., przypadającej do zwrotu kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-26-...-00, terminu od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 13 lipca 2022 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

orzeka:

- 1) określa ..., PESEL: ..., zamieszkał... ..., przypadającą do zwrotu kwotę środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (zwanego dalej „EFRR”) w łącznej wysokości: **23 535,33 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące pięćset trzydzieści pięć złotych, 33/100)** z tytułu zwrotu całości dofinansowania przekazanego na podstawie umowy nr RPSW.02.05.00-26-...-00 o dofinansowanie Projektu nr RPSW.02.05.00-26-... wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych;
- 2) określa, że odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych nalicza się od kwoty przekazanej z EFRR we wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-...-001 w wysokości: 23 535,33 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące pięćset trzydzieści pięć złotych, 33/100), od dnia przekazania ww. środków EFRR tj. **od dnia 11.01.2021 r.**, aż do dnia całkowitej zapłaty należności głównej (w okresie odsetkowym należy uwzględnić zarówno dzień przekazania jak i dzień obciążenia rachunku bankowego Beneficjenta);
- 3) określa, że zwrot następuje poprzez dokonanie przez ..., PESEL: ..., zamieszkał... ... wpłaty należności o której mowa w pkt 1, wraz z odsetkami, o których mowa w pkt 2, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, wskazany w uzasadnieniu decyzji.

UZASADNIENIE

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwana dalej „Instytucją Zarządzającą”, ogłosił w dniu 23 września 2020 r. nabór nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-328/20 wniosków o dofinansowanie w trybie nadzwyczajnym dla przedsiębiorców na finansowanie kapitału obrotowego w ramach Działania 2.5 pn. „*Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP*”

Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. W treści ogłoszenia o ww. naborze zawarto informację, iż szczegółowe informacje o tym naborze zostały zawarte w dokumencie pn. „*Wezwanie w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Osi Priorytetowej 2 – Konkurencyjna gospodarka Działanie 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 Wsparcie na kapitał obrotowy dla mikro i małych przedsiębiorstw*”, zwanego dalej „Wezwaniem” i dostępnym na stronie internetowej Instytucji Zarządzającej tj. www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl oraz na portalu Funduszy Europejskich www.funduszeuropejskie.gov.pl. Przedmiotowe Wezwanie, będące załącznikiem do uchwały nr 2685/20 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2020 r. w sprawie przyjęcia Wezwania w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Osi Priorytetowej 2 – Konkurencyjna gospodarka Działania 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 – Wsparcie na kapitał obrotowy dla mikro i małych przedsiębiorstw w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-328/20 wraz z załącznikami, stanowiło uszczegółowienie informacji o zasadach ww. naboru wniosków o dofinansowanie. Przed wypełnieniem wniosku o dofinansowanie każdy wnioskodawca był zobowiązany do zapoznania się z zasadami zawartymi w ww. Wezwaniu oraz załączonych do tego wezwania dokumentach, zamieszczonych na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, w skład których wchodziły m.in.:

- „Wniosek o pomoc w formie dotacji na kapitał obrotowy – wsparcie utrzymania działalności w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności mikro i małych przedsiębiorstw w ramach RPOWŚ 2014-2020”, stanowiący Załącznik nr 1 do Wezwania,
- „Wzór umowy o dofinansowanie projektu złożonego w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-328/20 współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Działania 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP” Osi 2 „Konkurencyjna gospodarka” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020” wraz z załącznikami”, stanowiący Załącznik nr 5 do Wezwania,
- „Kryteria wyboru projektów – projekty realizowane w zakresie wsparcia utrzymania działalności w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności mikro i małych przedsiębiorstw w ramach RPOWŚ 2014-2020 – wsparcie dotacyjne”, stanowiący Załącznik nr 4 do Wezwania,

- „Wzór sprawozdania rozliczającego wsparcie”, stanowiący Załącznik nr 2 do umowy o dofinansowanie.

Jednocześnie w wykazie obowiązujących aktów prawnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej: „RPOWŚ 2014-2020”) we wzorze umowy o dofinansowanie, zamieszczonym na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, wskazano, iż obowiązują zapisy ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, zwanej dalej „ustawą wdrożeniową” oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.).

W zamieszczonym na ww. stronie internetowej Instytucji Zarządzającej wzorze umowy o dofinansowanie projektu w § 1 ust. 11 zamieszczono definicję systemu SL 2014, zgodnie z którą jest to aplikacja główna centralnego systemu teleinformatycznego wykorzystywanego w procesie rozliczania projektu oraz komunikowania się z Instytucją Zarządzającą.

Następnie w treści § 1 ust. 22 wzoru umowy o dofinansowanie wskazano definicję wniosku o zaliczkę jako formularzu w systemie SL 2014, na podstawie którego Beneficjent wnioskuje o przekazanie płatności zaliczkowej, **rozlicza otrzymaną zaliczkę** poniesionymi wydatkami na realizację projektu i przekazuje informacje o postępie rzeczowym projektu.

Ponadto, zgodnie z postanowieniami § 1 ust. 23 wzoru umowy o dofinansowanie **rozliczenie płatności zaliczkowej polega na złożeniu wniosku końcowego rozliczającego zaliczkę** na zasadach i w terminie określonym w umowie.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 wzoru umowy o dofinansowanie projektu Beneficjent był zobowiązany do przestrzegania prawa unijnego i krajowego oraz obowiązujących wytycznych i postanowień umowy o dofinansowanie, a także realizacji projektu w sposób zapewniający jego prawidłową i terminową realizację.

Jednocześnie, zgodnie z postanowieniami § 6 wzoru umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany był do realizacji projektu w sposób zapewniający osiągnięcie wskaźników zakładanych we wniosku o dofinansowanie, a w przypadku braku ich osiągnięcia zobowiązany był do zwrotu dofinansowania na zasadach wskazanych w tejże umowie.

Następnie w § 7 ust. 6 wzoru umowy o dofinansowanie projektu wskazano, że zaliczka wynosząca 100% środków przyznanego dofinansowania wypłacana jest jednorazowo, a Beneficjent zobowiązany jest do jej rozliczenia w terminie 90 dni od dnia otrzymania płatności zaliczkowej. Jednocześnie, w § 7 ust. 7 wzoru umowy o dofinansowanie wskazano, że **projekt uznaje się za zrealizowany, jeżeli Beneficjent utrzymał działalność gospodarczą przez okres wskazany we wniosku o dofinansowanie oraz złożył wniosek o płatność końcową rozliczający otrzymaną zaliczkę.**

Następnie, w § 7 ust. 9 wzoru umowy o dofinansowanie projektu zawarto informację, że w celu rozliczenia zaliczki Beneficjent wraz z wnioskiem o płatność końcową rozliczającym zaliczkę powinien złożyć poprzez system SL2014 dokument pn. *Sprawozdanie rozliczające wsparcie*, stanowiący załącznik nr 2 do tejże umowy.

Dodatkowo, w § 7 ust. 12 wzoru umowy o dofinansowanie projektu zawarto wskazanie, że niezłożenie wniosku o płatność końcową rozliczającego zaliczkę w terminie określonym w ust. 6 lub niezłożenie dokumentów, czy wyjaśnień, o których mowa w ust. 11, w terminie wskazanym w wezwaniu może skutkować rozwiązaniem umowy o dofinansowanie oraz zwrotem otrzymanych środków wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Następnie, w § 9 ust. 1 wzoru umowy o dofinansowanie projektu wskazano, że w przypadku wykorzystania środków dofinansowania przez Beneficjenta w sposób sprzeczny z procedurami czy niezgodnie z przeznaczeniem, zobowiązany jest on do ich zwrotu odpowiednio w części lub w całości wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania tych środków do dnia ich zwrotu.

Ponadto, w § 11 wzoru umowy o dofinansowanie projektu wskazano na obowiązek Beneficjenta w zakresie systematycznego monitorowania przebiegu realizacji projektu oraz niezwłocznego informowania Instytucji Zarządzającej o zaistniałych nieprawidłowościach, zmianach w projekcie lub zamiarze zaprzestania realizacji projektu. W treści § 11 ust.2 wzoru umowy o dofinansowanie wskazano również na zobowiązanie Beneficjenta do osiągnięcia i zachowania wskaźników produktu i rezultatu (celu projektu) określonych we wniosku o dofinansowanie, pod rygorem uznania części lub całości otrzymanych środków dofinansowania za niekwalifikowalne wskutek korekty finansowej nałożonej z tytułu nieosiągnięcia celu projektu mierzonego ww. wskaźnikami.

Jednocześnie, w treści § 12 ust.5 wzoru umowy o dofinansowanie projektu wskazano, że nieudostępnienie przez Beneficjenta wszystkich wymaganych dokumentów i niezapewnienie pełnego dostępu do obiektów/urządzeń/terenów i pomieszczeń traktowane jest jak odmowa poddania się obowiązkowi kontroli projektu.

Ponadto, zgodnie z treścią § 17 ust.1 pkt 4 wzoru umowy o dofinansowanie projektu niedostarczenie przez Beneficjenta żądanych dokumentów, w szczególności wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę wraz ze Sprawozdaniem rozliczającym wsparcie w terminie określonym w umowie może skutkować rozwiązaniem umowy o dofinansowanie bez zachowania okresu wypowiedzenia, a w konsekwencji koniecznością zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania środków (vide: § 17 ust.2 wzoru umowy).

Do przedmiotowego naboru przystąpił...: ..., zam... ..., prowadząc... działalność gospodarczą pod firmą: ... z siedzibą: ..., zwany dalej „Beneficjentem”, składając w dniu 30 września 2020 r. wniosek o dofinansowanie projektu pn.: „*Dotacja na kapitał obrotowy dla ...*” na wnioskowaną kwotę dofinansowania z EFRR w wysokości: 23 535,33 zł.

W przedmiotowym wniosku o dofinansowanie Beneficjent wskazał, że okres realizacji projektu przypadać będzie w okresie od dnia 01.10.2020 r. do dnia 31.12.2020 r. Ponadto, we wniosku o dofinansowanie Beneficjent wskazał, że planowany do realizacji projekt dotyczy wsparcia prowadzonego przedsiębiorstwa w zakresie zapewnienia płynności finansowej oraz wsparcia bieżącej działalności w związku z trudnościami finansowymi, które wystąpiły w przedsiębiorstwie wskutek epidemii COVID-19. W części VII. Wniosku o dofinansowanie dotyczącej uzasadnienia wniosku o wsparcie unijne Beneficjent wskazał, że: „*Wnioskodawca odnotował spadek obrotów (przychodów ze sprzedaży) o co najmniej 30% w okresie wybranych trzech miesięcy w 2020 r. począwszy od 1 maja 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. w porównaniu do analogicznych trzech miesięcy 2019 r. (np. spadek obrotów w maju 2020 r. porównujemy do obrotów z maja 2019 r., spadek obrotów w lipcu 2020 r. porównujemy do obrotów z lipca 2019 r. i spadek obrotów w sierpniu 2020 r. porównujemy do obrotów z sierpnia 2019 r.)*.” Następnie we wniosku o dofinansowanie Beneficjent oświadczył, że na skutek pandemii COVID-19 prowadzona firma utraciła płynność finansową, a wnioskowane dofinansowanie zostanie więc przeznaczone na pokrycie kosztów bieżącej działalności firmy. W części VIII. wniosku o dofinansowanie Beneficjent wskazał, że prowadzona firma zatrudnia 1 osobę, a w części IX. wniosku o

dofinansowanie zobowiązał się do utrzymania działalności gospodarczej przedsiębiorstwa przez 3 miesiące. Ponadto, we wniosku o dofinansowanie Beneficjent złożył oświadczenie, że informacje zawarte w tym wniosku są zgodne ze stanem faktycznym i prawnym oraz zapoznał się z treścią ww. Wezwania w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie i zaakceptował zasady w nim zawarte.

Celem przedmiotowego naboru wniosków o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-328/20 była pomoc przedsiębiorcom, którzy w związku z zakłóceniami w funkcjonowaniu gospodarki na skutek wystąpienia pandemii COVID-19, znaleźli się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Wsparcie było przeznaczone na finansowanie kapitału obrotowego w celu zaspokojenia pilnych potrzeb przedsiębiorcy w zakresie płynności i przezwyciężenia trudności finansowych, które zaistniały wskutek pandemii COVID-19. Pomoc nakierowana na łagodzenie skutków wystąpienia pandemii COVID-19, przewidziana w ww. naborze stanowiła pomoc publiczną i była udzielana zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 kwietnia 2020 r. w sprawie udzielania pomocy w formie dotacji lub pomocy zwrotnej w ramach programów operacyjnych na lata 2014-2020 w celu wspierania polskiej gospodarki w związku z wystąpieniem pandemii COVID-19 (Dz. U. z 2020 r., poz. 773) sporządzonym w oparciu o Komunikat Komisji Europejskiej: *Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE.C nr 91I str. 1)* ze zmianami wprowadzonymi Komunikatem Komisji Europejskiej: *Zmiany w tymczasowych ramach środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 112 I/01) (Dz. Urz. UE.C 2020 Nr 112I, str. 1)*.

Wnioskowana kwota wsparcia unijnego w ramach ww. naboru uzależniona była od poziomu zatrudnienia w przedsiębiorstwie według stanu na dzień 31 sierpnia 2020 r. w przeliczeniu na pełne etaty i ustalana była według specjalnego wzoru opracowanego przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej wskazanego w ww. Wezwaniu. Za dzień udzielenia pomocy uznawany był dzień zawarcia umowy o dofinansowanie, a dotacja udzielana była poprzez wypłatę w jednej transzy na podstawie wniosku o płatność zaliczkową w oparciu o zapisy umowy o dofinansowanie, która stanowiła załącznik nr 5 do ww. Wezwania. **Rozliczenie przedmiotowej dotacji zgodnie z zasadami wskazanymi w ww. Wezwaniu następować miało poprzez złożenie wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę, składanego wraz ze sprawozdaniem potwierdzającym utrzymanie działalności przedsiębiorstwa przez zadeklarowaną liczbę**

miesiący, przy czym za utrzymanie funkcjonowania przedsiębiorstwa rozumiało się prowadzenie działalności gospodarczej.

Pomoc, o którą ubiegał się przedsiębiorca w ramach ww. naboru była przeznaczona na utrzymanie działalności przedsiębiorstwa, które w związku wystąpieniem pandemii COVID-19, znalazło się w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności finansowej, poprzez finansowanie kapitału obrotowego, to jest: projekt dotyczył finansowania kapitału obrotowego w formie wsparcia rozliczanego za pomocą stawki jednostkowej zgodnie z przyjętymi założeniami i wpisywał się w typy projektów wskazane dla danego działania.

Wsparcie miało być przeznaczone na finansowanie kapitału obrotowego. Kwota dofinansowania projektu obejmowała wyłącznie stawki jednostkowe, a poza stawkami jednostkowymi nie przewidywało się możliwości dofinansowania innych kosztów projektu. Tym samym wydatkami kwalifikowalnymi w ramach wsparcia były koszty związane z finansowaniem kapitału obrotowego i bieżącego funkcjonowania przedsiębiorstwa i te wydatki rozliczane były poprzez stawki jednostkowe.

Następnie w Wezwaniu wskazano również, że wnioskodawca miał obowiązek utrzymania działalności gospodarczej przez okres co **najmniej 3 miesięcy kalendarzowych liczonych od początku miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono wniosek o dofinansowanie**, dzięki czemu zachowywał prawo do pełnej kwoty wsparcia. Termin ten był tożsamy z terminem realizacji projektu tj. od 1 października 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. Przy utrzymaniu działalności przez okres krótszy niż 3 miesiące kalendarzowe przedsiębiorca miał prawo do zachowania wsparcia w kwocie równej stawce jednostkowej za każdy 1 pełny miesiąc kalendarzowy utrzymania działalności. Weryfikacja utrzymania działalności gospodarczej dokonywana była na podstawie rejestrów online w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) - <https://prod.ceidg.gov.pl/ceidg/ceidg.public.ui/search.aspx>) lub KRS (Krajowy Rejestr Sądowy - <https://ekrs.ms.gov.pl/web/wyszukiwarka-krs/strona-glowna/index.html>), w odniesieniu do okresu (liczby miesięcy), na jaki udzielano wsparcia. Jednocześnie w Wezwaniu wskazano, że w sytuacji, gdy na podstawie weryfikacji w ogólnodostępnych rejestrach publicznych lub kontroli, stwierdzone zostanie zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, dofinansowanie będzie podlegało zwrotowi na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie za miesiące, w których działalność nie była prowadzona. Zawieszenie działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 22-24 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. *Prawo przedsiębiorców* (Dz. U z 2019 r. poz. 1292), otwarcie

likwidacji lub otwarcie postępowania upadłościowego lub restrukturyzacyjnego przedsiębiorcy było także traktowane jako zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej.

Ponadto, zgodnie z założeniami ujętymi w Wezwaniu określone zostały również poniższe wskaźniki produktu, jakie miały być osiągnięte w wyniku realizacji projektu:

„1. Liczba przedsiębiorstw otrzymujących wsparcie (CI 1);

2. Liczba przedsiębiorstw otrzymujących dotacje (CI 2);

3. Liczba przedsiębiorstw otrzymujących dotacje w związku z pandemią COVID-19 (WLWK 1057);

4. Liczba MŚP objętych wsparciem bezzwrotnym (dotacje), finansującym kapitał obrotowy w związku z COVID-19 (przedsiębiorstwa) (CV22);

5. Wartość bezzwrotnego wsparcia (dotacje) dla MŚP finansującego kapitał obrotowy w związku z COVID-19 (całkowite koszty publiczne - PLN) (CV 20).

Wniosek o dofinansowanie składany w ramach ww. naboru przewidywał również konieczność osiągnięcia następującego wskaźnika rezultatu: „Liczba miesięcy utrzymania działalności przedsiębiorstwa”, gdzie wartość wskaźnika powinna być wyznaczona na podstawie liczby stawek jednostkowych/liczby miesięcy utrzymania działalności zgodnie z wnioskiem i być równa długości trwania projektu.

Proces wyboru projektów do dofinansowania, zgodnie z Wezwaniem, polegał na ocenie wniosków o dofinansowanie według kolejności – od najwyższego procentowego średniego spadku obrotów z wybranych trzech miesięcy (z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku) do momentu osiągnięcia 100% alokacji przeznaczonej na nabór. W przypadku osiągnięcia przez wnioskodawców takiego samego średniego procentowego spadku obrotów powodującego brak możliwości zamknięcia listy projektów na poziomie 100% alokacji, Instytucja Zarządzająca dopuszczała możliwość zwiększenia liczby projektów podlegających ocenie. Wnioski o dofinansowanie złożone w dalszej kolejności (o niższym procentowym średnim spadku obrotów) zostały uwzględnione na liście projektów nieocenionych ze względu na wyczerpanie alokacji – uwzględniającej wszystkie pozostałe wnioski o dofinansowanie, które mogły być sukcesywnie oceniane (w kolejności średniego procentowego spadku obrotów), o ile pojawiłyby się wolne środki dofinansowania. Jednocześnie o kolejności wniosków na liście projektów wybranych do dofinansowania decydowała wysokość średniego procentowego spadku obrotów z wybranych

trzech miesięcy (z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku) oraz spełnienie wszystkich kryteriów zawartych w *Karcie oceny wniosku o dofinansowanie* stanowiącej załącznik nr 3 do Wezwania.

W wyniku przeprowadzonej przez Instytucję Zarządzającą oceny wniosku o dofinansowanie złożonego przez Beneficjenta w dniu 30 września 2020 r., przedmiotowy wniosek o dofinansowanie, zwany również „projektem”, na podstawie Uchwały nr 2821/20 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 21 października 2020 r. został zakwalifikowany do wsparcia w ramach Działania 2.5 w kwocie dofinansowania w wysokości: 23 535,33 zł, uzyskując ... miejsce na liście projektów złożonych i wybranych do wsparcia w ramach przedmiotowego naboru. Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-V.432.8.83.2020 z dnia 26 października 2020 r. poinformowała Beneficjenta o pozytywnym wyniku naboru i wskazała, że zgodnie z zapisami § 7 ust.1 i 2 Wezwania wnioskowana przez Beneficjenta pomoc musi zostać przeznaczona na utrzymanie działalności przedsiębiorstwa, które w związku z wystąpieniem pandemii COVID-19 znalazło się w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności finansowej poprzez finansowanie kapitału obrotowego związanego z bieżącą działalnością przedsiębiorstwa. Ponadto, w piśmie tym Beneficjent został pouczony, że przez kapitał obrotowy oraz koszty bieżącej działalności należy rozumieć:

„- w zakresie kapitału obrotowego – takie czynniki, które w przedsiębiorstwie pozostają przez okres krótszy od 12 miesięcy i są uwzględnione w bilansie przedsiębiorstwa w części aktywów obrotowych m.in. zapasy, w tym materiały, produkty, półprodukty, towary oraz należności i inwestycje krótkoterminowe,

- w zakresie kosztów bieżącej działalności – takie czynniki, które są uwzględniane w rachunku zysków i strat, jako koszty działalności gospodarczej prowadzonej przez wnioskodawcę m.in. koszty działalności operacyjnej, w tym zużycie materiałów i energii, usługi obce, podatki i opłaty, wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne, inne świadczenia, pozostałe koszty rodzajowe, pozostałe koszty operacyjne, koszty finansowe.”

Instytucja Zarządzająca zawarła w dniu ... 2020 r. z ..., zam... ..., prowadząc... działalność gospodarczą pod firmą: ... z siedzibą: ..., jako Beneficjentem tego Programu, umowę nr RPSW.02.05.00-26-...-00 o dofinansowanie projektu nr RPSW.02.05.00-26-... pn.: „*Dotacja na kapitał obrotowy dla ...*” (zwaną dalej „umową o dofinansowanie”) na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości 23 535,33 zł. Beneficjent zobowiązany był do zapoznania się

z warunkami i postanowieniami zawartymi w przedmiotowej umowie o dofinansowanie przed jej podpisaniem. W umowie o dofinansowanie znalazły się wszystkie wyżej omówione postanowienia zawarte w jej wzorze, stanowiącym załącznik do ww. Wezwania.

W związku z czym Beneficjent podpisując ww. umowę o dofinansowanie został poinformowany, że zobowiązany jest do realizacji projektu z należytą starannością, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie wskaźników zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Ponadto, zgodnie z zapisami podpisanej umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązał się do rozliczenia przyznanej dotacji na kapitał obrotowy w formie wniosku o płatność końcową, składanego wraz z dokumentem pn. Sprawozdanie rozliczające wsparcie. Zgodnie z postanowieniami podpisanej umowy o dofinansowanie Beneficjent w celu zachowania pełnej kwoty przyznanego wsparcia został również zobowiązany do utrzymania działalności gospodarczej przez okres co najmniej 3 miesięcy kalendarzowych wskazanych w § 4 umowy o dofinansowanie tj. od 01.10.2020 r. do 31.12.2020 r. Jednocześnie, w umowie o dofinansowanie zawarto wskazanie dla Beneficjenta, że projekt uznaje się za zrealizowany, jeżeli Beneficjent utrzymał działalność gospodarczą przez ww. okres 3 miesięcy oraz złożył wniosek o płatność końcową rozliczający otrzymane wsparcie unijne.

W dniu 24 grudnia 2020 r. Beneficjent przekazał do Instytucji Zarządzającej przez system teleinformatyczny SL2014 wniosek o płatność nr RPSW.02.05.00-26-...-001, w którym zawniósł o wypłatę całości środków dofinansowania w formie zaliczki w kwocie: 23 535,33 zł. Przedmiotowy wniosek o płatność po przeprowadzonej weryfikacji został zatwierdzony przez Instytucję Zarządzającą w dniu 28 grudnia 2020 r. (vide: pismo znak IR-XIII.432....2020 z dn. 28.12.2020 r.), a zatwierdzona w nim do wypłaty płatność zaliczkowa została Beneficjentowi wypłacona w dniu 11 stycznia 2021 r. Instytucja Zarządzająca poprzez system korespondencji elektronicznej systemu teleinformatycznego SL2014 w dniu 11 stycznia 2021 r. przesłała do Beneficjenta wiadomość elektroniczną informującą o przekazaniu ww. środków zaliczki w wysokości 23 535,33 zł i przypominającą o konieczności ich późniejszego rozliczenia w terminie i w sposób przewidziany w umowie o dofinansowanie.

Zgodnie z postanowieniami § 7 umowy o dofinansowanie Beneficjent był zobowiązany do rozliczenia 100% środków wypłaconej zaliczki, w formie złożonego za pomocą systemu teleinformatycznego SL2014 wniosku o płatność końcową wraz ze Sprawozdaniem w terminie 90 dni od dnia przekazania zaliczki. W związku z czym przedmiotowy termin rozliczenia zaliczki

wypłaconej w dniu 11 stycznia 2021 r. upłynął w dniu 12 kwietnia 2021 r. Następnie, zgodnie z treścią art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”, w przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę lub w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 4a, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność. Beneficjentowi przysługiwał więc termin dodatkowych 14 dni na rozliczenie zaliczki, liczonych od dnia 12 kwietnia 2021 r., który w przedmiotowej sprawie upłynął wraz z dniem 26 kwietnia 2021 r.

Jednakże, Beneficjent nie przekazał wniosku o płatność rozliczającego ww. otrzymane wsparcie unijne. W związku z czym, Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.2.1609.2021 z dnia 7 maja 2021 r. poinformowała Beneficjenta, że w dniu 26 kwietnia 2021 r. upłynął ostatecznie termin na złożenie wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę, a co za tym idzie do czasu złożenia wymaganego rozliczenia zaliczki lub jej zwrotu naliczane są odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, których wartość stale wzrasta wraz z każdym dniem. Ponadto, w piśmie z dnia 7 maja 2021 r. Instytucja Zarządzająca poinformowała Beneficjenta o konieczności niezwłocznego złożenia rozliczenia otrzymanej płatności zaliczkowej w formie wniosku o płatność wraz z wymaganymi załącznikami lub zwrotu zaliczki wraz z odsetkami na wskazany w umowie o dofinansowanie rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej. Jednocześnie, w piśmie tym Instytucja Zarządzająca pouczyła Beneficjenta, że w sytuacji dalszego nie wywiązywania się przez niego z obowiązku rozliczenia otrzymanej zaliczki zostanie skierowane pisemne wezwanie do zwrotu całości środków wypłaconej zaliczki w kwocie 23 535,33 zł wraz z należnymi odsetkami. W sytuacji bowiem, gdyby Beneficjent złożył wymagane rozliczenie zaliczki zachowałby środki otrzymanego dofinansowania i zobowiązany byłby jedynie do zapłaty odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych z tytułu nieterminowego rozliczenia zaliczki. Przedmiotowe pismo z dnia 7 maja 2021 r. zostało doręczone Beneficjentowi w dniu 27 maja 2021 r. Beneficjent nie złożył wymaganego rozliczenia zaliczki, ani też nie dokonał jej zwrotu wraz z odsetkami. W związku z czym, w dniu 1 czerwca 2021 r. poprzez korespondencję elektroniczną w systemie teleinformatycznym SL2014 Instytucja Zarządzająca wezwała Beneficjenta do niezwłocznego złożenia końcowego wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę wraz ze Sprawozdaniem rozliczającym wsparcie.

Następnie, w dniu 9 czerwca 2021 r. Instytucja Zarządzająca przesłała do Beneficjenta pismo znak: IR-XIII.432....2020 z dnia 8 czerwca 2021 r. wzywające do złożenia w ciągu 14 dni od dnia otrzymania tego pisma wniosku końcowego rozliczającego zaliczkę wraz z załącznikiem tj. Sprawozdaniem. Ponadto, w piśmie tym Beneficjent został pouczone, że niezłożenie ww. wniosku o płatność we wskazanym terminie może skutkować rozwiązaniem umowy o dofinansowanie oraz zwrotem otrzymanych środków wsparcia wraz z odsetkami zgodnie z zasadami określonymi w treści § 9 umowy o dofinansowanie. Beneficjent nie odebrał ww. przesyłki listowej i została ona zwrócona przez operatora pocztowego w dniu 25 czerwca 2021 r.

W dniu 9 lipca 2021 r. Instytucja Zarządzająca skierowała do Beneficjenta kolejne pisemne wezwanie znak: IR-XIII.432....2020 z dnia 8 lipca 2021 r. zawierające tożsame ustalenia, jak w ww. piśmie z dnia 8 czerwca 2021 r. Beneficjent ponownie nie odebrał ww. przesyłki listowej i została ona zwrócona przez operatora pocztowego w dniu 27 lipca 2021 r.

Beneficjent we wskazanych w ww. pismach terminach nie złożył wniosku końcowego rozliczającego zaliczkę, jak również nie dokonał zwrotu nierozliczonego dofinansowania wraz z odsetkami.

Z uwagi na brak zwrotu lub złożenia wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę w dniu 12 sierpnia 2021 r. zatwierdzona została przez Instytucję Zarządzającą karta oceny wniosku o płatność do pozostałych naborów nr RPSW.02.05.00-26-...-001 tj. Załącznik nr IR.XIII.13 do Instrukcji Wykonawczej RPOWŚ, w której wskazano kwotę zaliczki podlegającą zwrotowi w wysokości: 23 535,33 zł, stanowiącą 100% wypłaconych środków w ramach projektu.

Jednocześnie, w dniu 15 września 2021 r. zostało skierowane do Beneficjenta pismo znak: IR-XIII.432....2020 z dnia 13 września 2021 r. stanowiące ostateczne wezwanie do złożenia wniosku końcowego rozliczającego otrzymaną zaliczkę w terminie 14 dni liczonych od dnia otrzymania tego pisma pod rygorem rozwiązania umowy o dofinansowanie i zwrotu całości otrzymanych środków dofinansowania wraz z odsetkami. Przedmiotowa przesyłka listowa również nie została odebrana przez Beneficjenta i została zwrócona przez operatora pocztowego w dniu 2 października 2021 r.

W związku z powyższym zaistniałym stanem faktycznym Instytucja Zarządzająca rozpoczęła procedurę zmierzającą do rozwiązania umowy o dofinansowanie z tytułu niezrealizowania przez Beneficjenta projektu. Jednocześnie, przed rozwiązaniem umowy o dofinansowanie skutkującym koniecznością zwrotu całości otrzymanych środków dofinansowania, Instytucja Zarządzająca

w oparciu o postanowienia § 12 umowy o dofinansowanie zdecydowała o konieczności przeprowadzenia kontroli doraźnej w miejscu realizacji projektu, której termin został ustalony na dzień 16 grudnia 2021 r.

W wyniku przeprowadzenia ww. kontroli doraźnej w miejscu realizacji projektu Instytucja Zarządzająca w dniu 3 stycznia 2022 r. sporządziła Informację pokontrolną nr 293/N/II/RPO/2021 (tj. pismo znak: KC-I.432.744.1.2021), w której stwierdziła, że Beneficjent nie poddał się czynnościom kontrolnym. Zespół kontrolujący działający w ramach Instytucji Zarządzającej uprzednio tj. w dniu 8 grudnia 2021 r. za pośrednictwem operatora pocztowego i poczty elektronicznej na adres e-mail wskazany do kontaktu we wniosku o dofinansowanie przesłał do Beneficjenta zawiadomienie o planowanej kontroli doraźnej w miejscu realizacji projektu na dzień 16 grudnia 2021 r. (tj. pismo znak: KC-I.432.744.1.2021 z dnia 7 grudnia 2021 r.)

W wyznaczonym terminie w celu przeprowadzenia czynności kontrolnych zespół kontrolujący po przybyciu na miejsce realizacji projektu, będące jednocześnie miejscem wykonywania działalności gospodarczej przez Beneficjenta, zastał zamknięte drzwi firmy.

W związku z czym, Instytucja Zarządzająca uznała, że niezapewnienie przez Beneficjenta pełnego dostępu do dokumentacji projektowej w trakcie kontroli na miejscu realizacji projektu należy traktować jako odmowę poddania się kontroli. Zgodnie z treścią art. 23 ustawy wdrożeniowej Beneficjent zobowiązany był do poddania się kontroli w zakresie realizacji umowy o dofinansowanie, prowadzonej przez instytucje do tego uprawnione oraz udostępnić na żądanie tych instytucji dokumentację związaną z projektem i umową o dofinansowanie. Jednocześnie, zgodnie z treścią § 12 ust.5 umowy o dofinansowanie niezapewnienie pełnego dostępu do dokumentacji projektowej w trakcie kontroli na miejscu realizacji projektu należy traktować jako odmowę poddania się obowiązkowi kontroli. W związku z czym, Instytucja Zarządzająca stwierdziła naruszenie przez Beneficjenta postanowień § 12 ust. 1, 3 i 5 umowy o dofinansowanie oraz treści art. 23 ustawy wdrożeniowej. **W związku z faktem, że w dniu 16 grudnia 2021 r. Beneficjent nie poddał się kontroli doraźnej zaplanowanej do przeprowadzenia w miejscu realizacji projektu, Instytucja Zarządzająca w Informacji pokontrolnej z dnia 3 stycznia 2022 r. na podstawie treści § 17 ust.1 pkt 5 umowy o dofinansowanie zarekomendowała rozwiązanie umowy o dofinansowanie oraz zwrot środków przyznanego dofinansowania powiększonego o należne odsetki wyliczone zgodnie z treścią § 9 umowy o dofinansowanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia tejże Informacji pokontrolnej. Przedmiotowa Informacja**

pokontrolna nie została odebrana przez Beneficjenta i w dniu 25 stycznia 2022 r. została zwrócona do Instytucji Zarządzającej przez operatora pocztowego.

Beneficjent nie wykonał przedmiotowych zaleceń nałożonych w Informacji pokontrolnej w zakresie zwrotu ww. zaliczki wraz z odsetkami.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-V.432.8.83.2020 z dnia 4 lutego 2022 r. na podstawie § 17 ust.1 pkt 4 i 5 umowy o dofinansowanie dokonała rozwiązania tejże umowy zawartej z Beneficjentem bez zachowania okresu wypowiedzenia tj. przesłankami rozwiązania umowy było nie dostarczenie przez Beneficjenta żądanych dokumentów tj. wniosku rozliczającego zaliczkę wraz ze Sprawozdaniem rozliczającym wsparcie we wskazanym terminie oraz odmowa przez Beneficjenta poddania się kontroli przeprowadzanej przez Instytucję Zarządzającą. Ponadto, w piśmie z dnia 4 lutego 2022 r. Instytucja Zarządzająca wskazała Beneficjentowi, że zgodnie z treścią § 17 ust.1 pkt 4 umowy o dofinansowanie, Instytucja Zarządzająca może jednostronnie rozwiązać umowę bez zachowania okresu wypowiedzenia, jeżeli Beneficjent nie dostarczył we wskazanym terminie wymaganych lub żądanych dokumentów, w szczególności wniosku rozliczającego zaliczkę wraz ze Sprawozdaniem rozliczającym wsparcie. Następnie, w piśmie tym Instytucja Zarządzająca na podstawie treści § 17 ust.1 pkt 5 umowy o dofinansowanie wskazała Beneficjentowi, że Instytucja Zarządzająca może jednostronnie rozwiązać umowę bez zachowania okresu wypowiedzenia, jeżeli Beneficjent odmówił poddania się kontroli i/lub audytowi, w tym nie zadośćuczynił któremukolwiek z obowiązków określonych w § 12 umowy o dofinansowanie. Instytucja Zarządzająca w piśmie z dnia 4 lutego 2022 r. na podstawie treści § 17 ust.2 umowy o dofinansowanie wskazała Beneficjentowi, że w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy przez Instytucję Zarządzającą bez zachowania okresu wypowiedzenia Beneficjent jest zobowiązany do zwrotu otrzymanego dofinansowania wraz z odsetkami naliczonymi jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania środków na rachunek Beneficjenta. Przedmiotowe pismo w sprawie rozwiązania umowy o dofinansowanie nie zostało odebrane przez Beneficjenta i w dniu 7 marca 2022 r. zostało zwrócone przez operatora pocztowego.

W związku z powyższym w dniu 24 marca 2022 r. na podstawie art. 207 ust.8 u.f.p. Instytucja Zarządzająca przekazała do Beneficjenta pisemne wezwanie (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.1609.2022 z dnia 22 marca 2022 r.) do zwrotu środków dofinansowania w kwocie 23 535,33 zł wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Jednocześnie, Instytucja Zarządzająca w wezwaniu wyjaśniła

Beneficjentowi, że z uwagi na fakt, iż środki podlegające zwrotowi dotyczą projektu dla którego uległa rozwiązaniu ww. umowa o dofinansowanie i wszystkie środki dofinansowania zostały już wypłacone, w trybie art. 207 ust.8 u.f.p. niemożliwe jest wskazanie Beneficjentowi wyboru opcji pomniejszenia kolejnych płatności o kwotę podlegającą zwrotowi. Beneficjentowi wyznaczono termin 14 dni od dnia doręczenia wezwania na zwrot środków z odsetkami. Przedmiotowe wezwanie nie zostało odebrane przez Beneficjenta i zostało zwrócone przez operatora pocztowego w dniu 12 kwietnia 2022 r. do Instytucji Zarządzającej.

W wyznaczonym terminie Beneficjent nie dokonał wymaganego zwrotu należności.

Jednocześnie, z uwagi na brak wymaganego zwrotu zaliczki, Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.2.1609.2022 z dnia 27 kwietnia 2022 r. w oparciu o art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, oraz zgodnie z art. 207 ust. 9 u.f.p. zawiadomiła Beneficjenta, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie określenia kwoty przypadającej do zwrotu i terminu, od którego nalicza się odsetki, oraz sposobu zwrotu środków w formie decyzji w sprawie zwrotu całości dofinansowania wraz z odsetkami. W przedmiotowym zawiadomieniu Instytucja Zarządzająca wyznaczyła 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. Przedmiotowe zawiadomienie nie zostało odebrane przez Beneficjenta i zostało zwrócone przez operatora pocztowego w dniu 20 maja 2022 r. do Instytucji Zarządzającej.

W odniesieniu do ww. zawiadomienia Beneficjent nie dokonał zwrotu wymaganej należności, ani też nie wniósł uwag czy zastrzeżeń.

W związku z powyższym oraz z uwagi na brak zwrotu wymaganej należności, w dniu 30 maja 2022 r. Instytucja Zarządzająca stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. sporządziła zawiadomienie Beneficjenta o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji o zwrocie (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.1609.2022 z dnia 30.05.2022 r.). W terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia, Beneficjent mógł zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dokumentacja została udostępniona do wglądu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju. Przedmiotowe zawiadomienie nie zostało odebrane przez Beneficjenta i zostało zwrócone przez operatora pocztowego w dniu 21

czerwca 2022 r. do Instytucji Zarządzającej. W odniesieniu do ww. zawiadomienia Beneficjent nie dokonał zwrotu wymaganej należności, ani też nie wniósł uwag czy zastrzeżeń.

Wobec powyższego, zaistniała konieczność, zgodnie z zapisami art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p. wydania przez Instytucję Zarządzającą odpowiedniej decyzji o zwrocie.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”, system realizacji programu operacyjnego zawiera warunki i procedury obowiązujące instytucje uczestniczące w realizacji programów operacyjnych, obejmujące w szczególności zarządzanie, monitorowanie, sprawozdawczość, kontrolę i ewaluację oraz sposób koordynacji działań podejmowanych przez instytucje. Podstawę systemu realizacji programu operacyjnego mogą stanowić w szczególności przepisy prawa powszechnie obowiązującego, wytyczne, szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego, opis systemu zarządzania i kontroli oraz instrukcje wykonawcze zawierające procedury działania właściwych instytucji.

Następnie, zgodnie z treścią art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego.

Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej, do zadań instytucji zarządzającej należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w u.f.p. albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3b u.f.p.

Zgodnie z art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

„2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,

– podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.”

Na podstawie art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p. po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej w rozumieniu ustawy o zasadach realizacji programów, wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków oraz zawierającą pouczenie o sankcji wynikającej z ust. 4 pkt 3, z zastrzeżeniem ust. 7.

W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.).

W świetle art. 104 i art. 107 k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 547, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Podstawowy akt prawa krajowego, który określa zasady prowadzenia polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, podmioty prowadzące tę politykę oraz tryb współpracy między nimi, stanowi ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.). Zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada

instytucja zarządzająca, którą w przypadku programu regionalnego jest zarząd województwa. Do zadań instytucji zarządzającej należy między innymi (vide: art. 9 ust. 2):

- dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów,
- prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów - w przypadku regionalnego programu operacyjnego,
- monitorowanie postępów realizacji programu operacyjnego,
- odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu.

W związku z czym, Instytucja Zarządzająca w przypadku stwierdzenia, iż projekt jest realizowany niezgodnie z jego założeniami i w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami, nie ma możliwości uznania za kwalifikowalne wydatków, które są niezgodne z zapisami zawartymi w umowie o dofinansowanie tj. zgodnie z § 1 ust. 7 umowy o dofinansowanie: *„za wydatki kwalifikowalne należy rozumieć wydatki lub koszty uznane za kwalifikowalne i spełniające kryteria, zgodnie z rozporządzeniem ogólnym, jak również w rozumieniu ustawy wdrożeniowej i przepisów rozporządzeń wydanych do tej ustawy oraz zgodnie z wytycznymi wskazanymi w § 1 ust.4 lit.e).”*

Zgodnie z prawem wspólnotowym (tj. m.in. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 - Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 289-302, z późn. zm., rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu - Dz.U.UE.L.2014.187.1) oraz regulacjami określonymi w dokumentach programowych (tj. *Wytyczne w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych*, wydanymi na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej), Instytucja Zarządzająca została zobowiązana do stałego monitorowania postępów realizacji programu operacyjnego poprzez monitorowanie postępów w realizacji wskaźników.

Monitorowanie postępu rzeczowego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego jest prowadzone przez Instytucję Zarządzającą na bieżąco, na wszystkich poziomach wdrażania tego Programu, równoległe z analizą postępu finansowego, mając na uwadze rozwiązania przyjęte zgodnie z rozporządzeniem ogólnym (tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r.) w zakresie konstrukcji wskaźników w programie (art. 27 ust. 4) oraz zakresu sprawozdań z wdrażania (art. 50 i art. 111).

Instytucja Zarządzająca w związku z nierozliczeniem przez Beneficjenta płatności zaliczkowej w kwocie 23 535,33 zł, wypłaconej w dniu 11 stycznia 2021 r. stwierdziła naruszenie przez Beneficjenta treści § 3 ust.1, § 7 ust.6, ust.7 i ust.9, § 11 oraz § 12 ust.1, ust.3 i ust.5 umowy o dofinansowanie poprzez niezrealizowanie projektu i tym samym nieosiągnięcie założonego celu projektu, a także poprzez odmowę poddania się kontroli realizacji projektu.

W związku z czym, Instytucja Zarządzająca stwierdzając naruszenie przez Beneficjenta ww. zapisów umowy o dofinansowanie, obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania zobowiązana była do określenia kwoty nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania zgodnie z postanowieniami ww. art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej.

Instytucja Zarządzająca pragnie wskazać, że obowiązki państw członkowskich i Komisji w zakresie wydatkowania środków finansowych budżetu Unii doprecyzowano w odpowiednich przepisach Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. UE.L.2013.347.320 z dnia 2013.12.20), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1303/2013”.

Z przepisów tych wynika, że na państwach członkowskich ciąży dwojakiego rodzaju obowiązki: po pierwsze mają ustanowić i zapewnić skuteczne funkcjonowanie systemów zarządzania i kontroli dla realizacji programów operacyjnych, a po drugie, prowadzić działania w odniesieniu do nieprawidłowości: zapobiegać im, wykrywać je, odzyskiwać kwoty wypłacone nienależnie oraz

informować Komisję o wykrytych nieprawidłowościach i przebiegu postępowań prowadzonych w tych sprawach (poz. 65 rozporządzenia nr 1303/2013).

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt.36 rozporządzenia nr 1303/2013 „nieprawidłowość - oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFSI, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem”.

Przesłanki nieprawidłowości odnoszą się do zachowania sprawcy, które może polegać zarówno na działaniu, jak i na zaniechaniu działań, oraz do skutków tego zachowania. Konieczne jest bowiem, by zachowanie to spowodowało szkodę w budżecie Wspólnot (Unii) lub w budżetach zarządzanych przez Wspólnoty (Unię), albo szkodę taką mogło powodować. Pojęcie "szkoda" użyte w omawianej definicji oznacza uszczerbek finansowy dokonany w budżecie Unii lub w budżetach zarządzanych przez Unię, albo uszczerbek finansowy, na jaki budżety te zostały narażone. Wynika stąd, że faktyczne wystąpienie uszczerbku finansowego nie jest przesłanką konieczną dla zakwalifikowania zachowania jako nieprawidłowości, wystarczy bowiem sama możliwość jego wystąpienia.

Mając na uwadze omówioną powyżej definicję nieprawidłowości, obowiązującą w prawie wspólnotowym, należy więc wskazać, iż skutki finansowe wynikające z danego naruszenia, na jakie mógł być narażony budżet Wspólnoty mają wymiar nie tylko rzeczywisty (udowodniony), ale również i wymiar potencjalny (trudny do oszacowania).

Taki sposób rozumienia definicji nieprawidłowości ugruntował się już w utrwalonej linii orzeczniczej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, który w Wyroku TSUE w sprawie C-406/14 z dnia 14 lipca 2016 r. stwierdził, że: „naruszenie prawa Unii stanowi nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu jedynie wtedy, gdy powoduje ono lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku. Naruszenie takie należy zatem uznać za nieprawidłowość, o ile może ono jako takie mieć skutki budżetowe. Natomiast nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych.” Dalej w tym samym Wyroku TSUE wskazano również, że: „uchybiecie zasadom udzielania zamówień publicznych stanowi nieprawidłowość..., o ile nie można wykluczyć, że uchybiecie to miało wpływ na budżet odnośnego funduszu.” Analogiczne stanowisko zostało również zawarte w Wyroku z dnia 21 grudnia 2011 r. Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre, C-465/10, EU:C:2011:867, pkt 47.

Instytucja Zarządzająca pragnie również zaznaczyć, iż w dalszych orzeczeniach TSUE ww. linia orzecznicza była analogiczna tj. w Wyroku z dnia 6 grudnia 2017 r. w sprawie C-408/16 TSUE przywołał wykładnię nieprawidłowości wprost z Wyroku C-406/14. W związku z czym należy uznać, iż TSUE potwierdził w utrwalonej linii orzeczniczej definicję istoty nieprawidłowości. Organ pragnie więc zauważyć, że powtórzenie w Wyroku z 6 grudnia 2017 r. dosłownej treści pojęcia nieprawidłowości, zawartej w ww. wyroku z lipca 2016 r., pozwala wnioskować, że jest to utrwalona linia orzecznicza. Jak już wyżej wskazano, TSUE po raz kolejny powtórzył, że naruszenie prawa jest nieprawidłowością, o ile nie można wykluczyć, że uchybienie miało wpływ na budżet danego funduszu. Co najważniejsze, TSUE w swoim wyroku ponownie wyjaśnił, że nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych (nawet tylko potencjalnych) dla budżetu Unii Europejskiej.

Ponadto należy wskazać, iż pomimo tego że obydwa przywołane powyżej wyroki TSUE odnoszą się do pojęcia nieprawidłowości w rozumieniu Rozporządzenia Rady WE nr 1083/2006 (obowiązującego dla programów operacyjnych na lata 2007-2013), to definicja nieprawidłowości zawarta w rozporządzeniu nr 1303/2013 nie zmieniła się znacząco i brzmi niemal identycznie, a co za tym idzie pozwala to na przyjęcie tezy, że wykładnia TSUE w obecnej perspektywie finansowej nie ulegnie zmianie.

W związku z powyższym, odnosząc się powyżej omówionego naruszenia postanowień umowy o dofinansowanie należy odnieść się do ww. definicji nieprawidłowości i niejako trzech elementów składowych ją tworzących. Nieprawidłowość oznacza **każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego**. Beneficjent w analizowanej sprawie naruszył postanowienia § 3 ust.1, § 7 ust.6, ust.7 i ust.9, § 11 oraz § 12 ust.1, ust.3 i ust.5 umowy o dofinansowanie. Naruszeniem w analizowanej sprawie jest niezrealizowanie przez Beneficjenta projektu i nieosiągnięcie tym samym założonego celu projektu, a także odmowa przez Beneficjenta poddania się obowiązkowi kontroli realizacji projektu.

Celem wsparcia unijnego otrzymanego przez Beneficjenta w dniu 11 stycznia 2021 r. było niwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19 (tj. spadku obrotów i zysków z prowadzonej działalności) poprzez dofinansowanie w zakresie kapitału obrotowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Zadaniem i obowiązkiem Beneficjenta, otrzymującego taki rodzaj wsparcia było utrzymanie działalności gospodarczej w okresie 3 miesięcy wskazanych we

wniosku o dofinansowanie i rozliczenie otrzymanej dotacji w formie końcowego wniosku rozliczającego przesyłanego za pomocą systemu teleinformatycznego SL2014 wraz ze Sprawozdaniem rozliczającym wsparcie. Wypełnienie i przesłanie poprzez system SL2014 wniosku o płatność rozliczającego wsparcie unijne nie powinno stanowić dla Beneficjenta większej trudności, ponieważ takim samym dokumentem tj. wniosek o płatność wypełniał już wcześniej wnioskując o środki płatności zaliczkowej dofinansowania. Jednocześnie, załączany do końcowego wniosku rozliczającego dokument pn. Sprawozdanie rozliczające wsparcie, również był znany Beneficjentowi, ponieważ jego wzór stanowił załącznik do podpisanej przez Beneficjenta umowy o dofinansowanie. W tym miejscu wskazać również należy, że ww. Sprawozdanie było nieskomplikowanym dokumentem do wypełnienia, ponieważ Beneficjent był zobowiązany do wskazania w nim jedynie takich informacji jak: nazwa Beneficjenta, nr umowy o dofinansowanie, okres którego dotyczyło wsparcie (zadeklarowany przez Beneficjenta we wniosku o dofinansowanie), nr i tytuł projektu oraz liczbę miesięcy utrzymania działalności gospodarczej. Wszystkie te dane niezbędne do wypełnienia tego sprawozdania były ujęte we wniosku o dofinansowanie i umowie o dofinansowanie podpisanej przez Beneficjenta. W związku z czym dokument ten został maksymalnie uproszczony przez Instytucję Zarządzającą, tak aby jak najbardziej ułatwić Beneficjentom rozliczenie otrzymanego wsparcia unijnego. Niezrozumiałe jest więc stanowisko Beneficjenta w zakresie niedokonania ww. rozliczenia zaliczki, pomimo wielokrotnych wezwań do rozliczenia otrzymanej płatności zaliczkowej, kierowanych do Beneficjenta przez Instytucję Zarządzającą.

W tym miejscu Instytucja Zarządzająca pragnie zauważyć, że w ramach przedmiotowego naboru wniosków podpisanych zostało 1 660 umów o dofinansowanie, a co za tym idzie wypłacono 1 660 zaliczek unijnego wsparcia na niwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19, z których 1659 zaliczek zostało rozliczonych. Jedynym wnioskodawcą na 1660 wszystkich wnioskodawców, który otrzymał ww. zaliczkę i nie dokonał jej rozliczenia jest Beneficjent: ... prowadząc... działalność gospodarczą pod firmą Ten stan faktyczny potwierdza więc tylko słuszność stanowiska Instytucji Zarządzającej w przedmiocie nieskomplikowanej formy rozliczenia otrzymanej dotacji unijnej na kapitał obrotowy. Niezłożenie wniosku o płatność końcową rozliczającego zaliczkę wraz z ww. sprawozdaniem uznawane jest więc jako tożsame z niezrealizowaniem projektu. W treści § 7 ust.7 podpisanej przez Beneficjenta umowy o dofinansowanie wyraźnie wskazano, że: „**Projekt uznaje się za zrealizowany, jeśli Beneficjent utrzymał działalność gospodarczą przez okres wskazany we wniosku o dofinansowanie oraz złożył**

wniosek o płatność końcową/rozliczający zaliczkę.” W związku z czym, niedokonanie wymaganego rozliczenia otrzymanej zaliczki przez Beneficjenta świadczy o niezrealizowaniu projektu, a co za tym idzie o naruszeniu postanowień § 7 ust.6, ust.7 i ust.9 umowy o dofinansowanie. W ramach postanowień § 7 ust.6 i ust.9 umowy o dofinansowanie wskazano Beneficjentowi, że otrzymana zaliczka wypłacana jest jednorazowo w wysokości 100% środków dofinansowania przyznanego w umowie, a Beneficjent ma obowiązek jej rozliczenia w terminie 90 dni od dnia otrzymania tej płatności zaliczkowej w formie wniosku o płatność końcowego rozliczającego zaliczkę składanego za pomocą systemu SL2014 wraz ze Sprawozdaniem rozliczającym wsparcie. Niezłożenie ww. wniosku końcowego rozliczającego zaliczkę wraz z wymaganym sprawozdaniem świadczy więc o naruszeniu przez Beneficjenta obowiązujących procedur regulowanych treścią § 7 ust.6 i ust.9 umowy o dofinansowanie.

Obowiązek rozliczenia wnioskowanego wsparcia unijnego był znany Beneficjentowi, ponieważ w Wezwaniu do naboru wniosków o dofinansowanie Instytucja Zarządzająca zawarła informacje, że rozliczenie dotacji następować będzie na podstawie wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę składanego wraz ze sprawozdaniem potwierdzającym utrzymanie działalności przedsiębiorstwa przez zadeklarowaną liczbę miesięcy (vide § 6 pkt 10 Wezwania). W związku z czym niedostosowanie się Beneficjenta do tego obowiązku świadczy również o naruszeniu postanowień § 6 pkt 10 Wezwania do naboru wniosków o dofinansowanie, a co za tym idzie zasad i regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie.

Beneficjent nie wywiązał się z ww. procedur wskazanych w umowie o dofinansowanie, ponieważ w ogóle nie dokonał rozliczenia pobranej zaliczki w kwocie 23 535,33 zł, wypłaconej w dniu 11 stycznia 2021 r., a co za tym idzie nie zrealizował projektu, którego zadaniem było niwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19 w prowadzonym przedsiębiorstwie.

Takie działanie Beneficjenta świadczy również o naruszeniu treści § 3 ust.1 umowy o dofinansowanie, zgodnie z którym Beneficjent zobowiązany był do realizacji projektu z należytą starannością i zgodnie z obowiązującymi postanowieniami umowy o dofinansowanie i w sposób zapewniający prawidłową i terminową realizację projektu. Beneficjent nie dostosował się do postanowień umowy o dofinansowanie wskazujących na obowiązek rozliczenia otrzymanej płatności zaliczkowej, a co za tym idzie nie zrealizował projektu i dokonał naruszenia wiążących go postanowień umowy.

W tym miejscu zaznaczyć należy również, że takie działanie Beneficjenta uprawdopodobnia również podejrzenie, że wypłacone środki ww. zaliczki nie zostały przeznaczone na niwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19 w prowadzonym przedsiębiorstwie, ponieważ w innej sytuacji Beneficjent złożyłby przecież wymagane rozliczenie otrzymanej dotacji unijnej potwierdzając tym samym zrealizowanie projektu w tym zakresie. Beneficjent nie dokonał rozliczenia otrzymanej zaliczki i tym samym nie potwierdził osiągnięcia takich wskaźników produktu i rezultatu określonych we wniosku o dofinansowanie, jak: liczba przedsiębiorstw otrzymujących wsparcie i dotacje w związku z pandemią COVID-19, liczba MŚP objętych wsparciem bezzwrotnym finansującym kapitał obrotowy w związku z COVID-19, a także liczba miesięcy utrzymania działalności przedsiębiorstwa – 3 miesiące. Potwierdzeniem tego faktu jest przede wszystkim brak rozliczenia w formie wniosku o płatność środków wypłaconej w dniu 11 stycznia 2021 r. zaliczki czy brak jej zwrotu na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej. Brak złożonego rozliczenia wypłaconej zaliczki, brak jej zwrotu na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej, czy brak złożonego Sprawozdania rozliczającego wsparcie jest jednoznaczny z nieosiągnięciem założonego celu projektu.

W związku z powyższym w wyniku realizacji projektu oczekiwanym efektem było przecież zniwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19 poprzez dofinansowanie kapitału obrotowego przedsiębiorstwa W takim kształcie wniosek o dofinansowanie wraz z załączoną dokumentacją został poddany ocenie przez Instytucję Zarządzającą, w wyniku której przyznano odpowiednią wysokość dofinansowania w odniesieniu do m.in. zadeklarowanej liczby miesięcy utrzymania działalności gospodarczej, zgodnie z zatwierdzonymi Kryteriami oceny wniosku o dofinansowanie dla Działania 2.5.

Nadmienić w tym miejscu również należy, że wszelkie założenia zawarte we wniosku o dofinansowanie nie zostały Beneficjentowi w żaden sposób narzucone, albowiem na etapie tworzenia projektu i wypełniania wniosku o dofinansowanie Beneficjent w sposób całkowicie autonomiczny i samodzielny określił, że deklaruje utrzymać działalność gospodarczą w okresie 3 miesięcy i tak też skonstruował wskaźnik rezultatu projektu, który zamierzał osiągnąć realizując cel projektu. Beneficjent miał przecież możliwość zadeklarować mniejszą liczbę miesięcy utrzymania działalności przedsiębiorstwa, ponieważ liczba 3 miesięcy była liczbą maksymalną o jaką można było wnioskować i nic nie stało na przeszkodzie aby wskazać mniejszą liczbę

miesiący. Oczywiście wiązałyby się to w rezultacie z niższą kwotą wsparcia unijnego, ale mogłoby bardziej odpowiadać rzeczywistym potrzebom finansowym przedsiębiorstwa.

W sytuacji bowiem, gdyby Beneficjent faktycznie przeznaczył środki zaliczki na sfinansowanie kapitału obrotowego w prowadzonym przedsiębiorstwie, to przecież złożyłby wymagane rozliczenie do Instytucji Zarządzającej wraz ze sprawozdaniem potwierdzającym utrzymanie działalności przedsiębiorstwa. Natomiast, w sytuacji gdy po otrzymaniu zaliczki wystąpiły problemy w realizacji projektu spowodowane np. drastycznym spadkiem obrotów i niemożliwością zapewnienia dalszego prowadzenia działalności gospodarczej, to w takiej sytuacji otrzymane środki zaliczki powinny być zwrócone przez Beneficjenta na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej.

Wobec powyższego, faktem jest nierozliczenie i niezwrócenie przez Beneficjenta wypłaconej w dniu 11 stycznia 2021 r. zaliczki w kwocie: 23 535,33 zł, a co za tym idzie świadczy to również o niecelowym i nieracjonalnym gospodarowaniu środkami publicznymi, jakimi bez wątpienia są środki unijnego wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR). Środki EFRR są zgodnie z treścią art. 60 pkt 6 u.f.p. środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, a co za tym idzie Beneficjent nie posiada swobody w ich wydatkowaniu i nie może przeznaczyć ich na inny cel niż ten wskazany we wniosku o dofinansowanie. Przedmiotowa zaliczka ze środków EFRR stanowi środki publiczne przeznaczone na ściśle określony cel wskazany we wniosku o dofinansowanie i tylko na taki cel mogła być wydatkowana przez Beneficjenta. W związku z czym, przeznaczenie tych środków na inny cel niż ten założony w projekcie bezsprzecznie świadczy o niecelowym ponoszeniu wydatków przez Beneficjenta, a co za tym idzie również poświadcza to naruszenie postanowień § 3 ust.1 umowy o dofinansowanie.

Nieosiągnięcie przez Beneficjenta zakładanych we wniosku o dofinansowanie ww. wskaźników produktu i rezultatu świadczy również o naruszeniu treści § 11 umowy o dofinansowanie, zgodnie z którym Beneficjent zobowiązany był do systematycznego monitorowania przebiegu realizacji projektu i informowania o zaistniałych nieprawidłowościach, a także do osiągnięcia i zachowania wskaźników produktu i rezultatu ujętych we wniosku o dofinansowanie.

Ponadto, kolejnym naruszeniem procedur obowiązujących w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 było niepoddanie się przez Beneficjenta czynnościom kontrolnym przeprowadzanym przez Instytucję Zarządzającą w miejscu realizacji projektu. Beneficjent został uprzednio zawiadomiony o planowanym terminie kontroli realizacji projektu i nie wniósł w tym zakresie żadnych pisemnych

wniosków czy zastrzeżeń co do ww. terminu. Zgodnie z treścią art. 23 ust.1 ustawy wdrożeniowej: „Beneficjent jest obowiązany poddać się kontroli oraz audytowi w zakresie prawidłowości realizacji projektu przeprowadzanych przez instytucję zarządzającą, instytucję pośredniczącą, instytucję wdrażającą, koordynatora EWT, wspólny sekretariat, krajowego kontrolera, a także instytucję audytową, przedstawicieli Komisji Europejskiej i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oraz inne podmioty, uprawnione do przeprowadzania kontroli lub audytu.” Następnie, zgodnie z treścią § 12 ust.1 umowy o dofinansowanie: „Zgodnie z art. 23 ustawy wdrożeniowej, Beneficjent zobowiązuje się poddać kontroli oraz audytowi w zakresie realizowanej Umowy, prowadzonym przez instytucje do tego uprawnione oraz udostępnić na żądanie ww. instytucji dokumentację związaną z Projektem oraz Umową.”

Jednakże, Beneficjent w wyznaczonym terminie kontroli uniemożliwił Instytucji Zarządzającej jej przeprowadzenie poprzez nieudostępnienie pomieszczeń i dokumentacji związanej z realizacją projektu tj. zespół kontrolujący przybyły w miejsce realizacji projektu zastał zamknięte drzwi siedziby firmy prowadzonej przez Beneficjenta. Ponadto, w miejscu kontroli nie pojawił się również sam Beneficjent, ani żadna inna upoważniona przez niego osoba, która umożliwiłaby przeprowadzenie kontroli realizacji projektu. Takie zachowanie Beneficjenta było tożsame z odmową poddania się czynnościom kontrolnym prowadzonym przez Instytucję Zarządzającą. W tym miejscu wskazać również należy, że zgodnie z treścią § 12 ust.3 umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany był do zapewnienia Instytucji Zarządzającej prawa do:

- „1) pełnego wglądu we wszystkie dokumenty, w tym dokumenty elektroniczne związane z realizacją Projektu oraz umożliwić tworzenie ich uwierzytelnionych kopii i odpisów;
- 2) pełnego dostępu w szczególności do maszyn i urządzeń, obiektów, terenów i pomieszczeń, w których realizowany jest Projekt lub zgromadzona jest dokumentacja dotycząca realizowanego Projektu;
- 3) zapewnienia obecności osób, które udzielą wyjaśnień na temat wydatków i innych zagadnień związanych z realizacją Projektu.”

W związku z powyższym, niepoddanie się przez Beneficjenta ww. kontroli realizacji projektu w sposób bezsprzeczny potwierdza naruszenie postanowień § 12 ust.1 i 3 umowy o dofinansowanie oraz przepisów prawa krajowego tj. art. 23 ust.1 ustawy wdrożeniowej. Nieudostępnienie przez Beneficjenta wszystkich wymaganych dokumentów, a także niezapewnienie pełnego dostępu do

pomieszczeń, obiektów i terenów oraz niezapewnienie obecności osób, które udzieliłyby wyjaśnień w kwestii zagadnień związanych z realizacją projektu w trakcie kontroli na miejscu realizacji projektu, **traktowane jest jednoznacznie z odmową poddania się kontroli** (vide: § 12 ust.5 umowy o dofinansowanie).

Wobec powyższego, w analizowanej sprawie zdaniem Instytucji Zarządzającej bezsprzecznie doszło do naruszenia procedur obowiązujących w ramach RPOWŚ 2014-2020 czyli postanowień § 3 ust.1, § 7 ust.6, ust.7 i ust.9, § 11 oraz § 12 ust.1, ust.3 i ust.5 umowy o dofinansowanie oraz przepisów prawa krajowego tj. art. 23 ust.1 ustawy wdrożeniowej w związku z niezrealizowaniem projektu przez Beneficjenta, nierozliczeniem i niezwróceniem otrzymanego wsparcia unijnego w formie zaliczki oraz odmową poddania się kontroli w miejscu realizacji projektu.

W związku z czym, Instytucja Zarządzająca stwierdziła wykorzystanie środków dofinansowania z naruszeniem procedur obowiązujących przy wydatkowaniu środków unijnych, którymi są obowiązujące przepisy prawa krajowego i postanowienia umowy o dofinansowanie (vide: art. 6 ust.2 ustawy wdrożeniowej).

Zasady dotyczące sposobu zrealizowania projektu, czy formy rozliczenia środków wnioskowanego dofinansowania, opisane w umowie o dofinansowanie były znane albo powinny być znane Beneficjentowi, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie realizacji projektu miał obowiązek zapoznania się z tymi dokumentami programowymi. Ponadto, Beneficjent w pkt X.7 wniosku o dofinansowanie oświadczył, że „Oświadczam, iż zapoznał... się z treścią Wezwania w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie projektów (nr naboru: RPSW.02.05.00-IZ.00-26-328/20) i akceptuję jego zasady.”

Szczegółowe zasady dofinansowania projektu, który został wybrany w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 regulowane są w formie umowy, zawieranej pomiędzy beneficjentem, którego projekt został wybrany do dofinansowania, a Instytucją Zarządzającą. Umowa ta określa prawa i obowiązki beneficjenta, w tym zasady zwrotu otrzymanych środków w przypadku nieprawidłowego ich wykorzystania oraz podstawy uznania, że środki są wykorzystywane nienależycie. Cywilnoprawny charakter umowy o dofinansowanie powoduje, że w zakresie w niej nieunormowanym zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego oraz przepisy aktów właściwych dla systemu

wdrażania funduszy europejskich, takich jak ustawa wdrożeniowa, a także procedury, wytyczne i instrukcje wydawane przez właściwe instytucje zaangażowane w proces realizacji programu operacyjnego. Treść takiej umowy nie może zostać ukształtowana w sposób dowolny, gdyż zawierana jest w warunkach związania stron systemem realizacji programu operacyjnego przyjętym przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 6 ustawy wdrożeniowej. Umowa o dofinansowanie jest więc elementem projektu, tj. przedsięwzięcia realizowanego w ramach programu operacyjnego. W związku z powyższym, niewypełnienie jej postanowień przez Beneficjenta ma wpływ na realizację przez instytucję zarządzającą kompetencji do odzyskiwania kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację projektu.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca ponownie podkreśla, że Beneficjent zgodnie z zawartą umową o dofinansowanie był zobowiązany do bezwzględnego stosowania zasad i warunków dofinansowania w niej zawartych tj. Beneficjent nie miał pełnej swobody i dyspozycyjności w podejmowaniu interpretacji zapisów umowy o dofinansowanie, ponieważ realizował projekt dofinansowany wyłącznie ze środków publicznych, bez udziału środków własnych. Poziom dofinansowania realizacji projektu ze środków EFRR wynosił bowiem 100% ponoszonych wydatków, a co za tym idzie Beneficjent nie ponosił wkładu własnego w projekcie.

W przedmiotowej sprawie ponownie należy podkreślić, że w ramach projektu, który realizowany jest na podstawie umowy o dofinansowanie, Beneficjent dysponował środkami publicznymi z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, w odniesieniu do których, gdy chodzi o ich dystrybucję oraz wykorzystywanie, obowiązują szczególnego rodzaju zasady, w tym między innymi takie zasady ogólne, jak **zasada przejrzystości, czy też transparentcji**, a co do przestrzegania tych zasad Beneficjent był zobowiązany przez postanowienia m.in. umowy o dofinansowanie (vide: § 3 ust.1 tejże umowy).

Naruszenie zatem przez Beneficjenta procedur opisanych w przepisach prawa (tj. art. 23 ust.1 ustawy wdrożeniowej) oraz w umowie o dofinansowanie projektu (tj. § 3 ust.1, § 7 ust.6, ust.7 i ust.9, § 11 oraz § 12 ust.1, ust.3 i ust.5 umowy o dofinansowanie) dało Instytucji Zarządzającej podstawę do stwierdzenia obowiązku zwrotu tych środków jako wykorzystanych sprzecznie z tymi procedurami.

W przedmiotowej sprawie **naruszeniem procedur** skutkujących żądaniem zwrotu przekazanego dofinansowania było niewywiązanie się Beneficjenta z procedur opisanych w umowie

o dofinansowanie, przepisów prawa krajowego (stanowiących podstawę Systemu Realizacji Regionalnego Programu Operacyjnego i tym samym będących „innymi procedurami” wydatkowania środków wskazanymi w art. 184 u.f.p.) tj. niewywiązanie się przez Beneficjenta z zapisów zawartych **w § 3 ust.1, § 7 ust.6, ust.7 i ust.9, § 11 oraz § 12 ust.1, ust.3 i ust.5 umowy o dofinansowanie, a także art. 23 ust.1 ustawy wdrożeniowej.** Zgodnie z ugruntowanym już w poprzedniej perspektywie finansowej orzecznictwem sądów administracyjnych takie istotne naruszenie przez Beneficjenta procedury obowiązującej przy wykorzystaniu otrzymanego dofinansowania, określonej w umowie o dofinansowanie, stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia, że zaistniała przesłanka określona w art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p., uzasadniająca wydanie decyzji określającej kwotę dofinansowania podlegającą zwrotowi (wyrok NSA sygn. akt: II GSK 732/11).

W takim stanie faktycznym uznać należy, że Beneficjent **naruszył procedury wydatkowania środków unijnych i krajowych**, a tym samym środki finansowe przeznaczone na realizację projektu, w ramach którego wypłacone w dniu 11 stycznia 2021 r. środki dofinansowania z EFRR w formie zaliczki nie przyczyniły się do osiągnięcia założonego celu projektu z powodu niezrealizowania tego projektu, podlegają zwrotowi. Na tej podstawie stwierdzić można, iż zaszła niezależna podstawa do żądania zwrotu całości wypłaconych środków dofinansowania w formie zaliczki z dnia 11 stycznia 2021 r., gdyż Beneficjent naruszył procedury wydatkowania tych środków zgodnie z przyjętymi założeniami we wniosku i umowie o dofinansowanie projektu.

Naruszenie postanowień § 3 ust.1, § 7 ust.6, ust.7 i ust.9, § 11 oraz § 12 ust.1, ust.3 i ust.5 umowy o dofinansowanie, a także art. 23 ust.1 ustawy wdrożeniowej przez Beneficjenta potwierdza wystąpienie pierwszej z przesłanek nieprawidłowości czyli naruszenia prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego.

Następnie, Instytucja Zarządzająca analizując kolejny element składowy definicji nieprawidłowości, którym jest „działanie lub zaniechanie podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie funduszy polityki spójności” wskazuje, że w analizowanej sprawie zaniechaniem Beneficjenta było nierozliczenie i niedokonanie zwrotu przedmiotowej płatności zaliczkowej, a tym samym i niezrealizowanie projektu dofinansowanego ze środków unijnych.

Omawiając kwestię działania i zaniechania Beneficjenta należy odnieść się przede wszystkim do kwestii zaniechania Beneficjenta w zakresie braku realizacji projektu finansowanego ze środków unijnych. Beneficjent w sposób całkowicie samodzielny zawniósł o dofinansowanie w ramach przedmiotowego naboru wniosków o dofinansowanie. Następnie, również w sposób całkowicie autonomiczny zawniósł na podstawie wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-...-001 o wypłatę płatności zaliczkowej środków dofinansowania w kwocie 23 535,33 zł. W tym miejscu podkreślić również należy fakt, że Beneficjent w ww. wniosku o płatność wnioskującym o wypłatę zaliczki oświadczył, że w kwestii postępu rzeczowego realizacji projektu utrzymywane jest funkcjonowanie przedsiębiorstwa. Przedmiotowy wniosek o płatność wnioskujący o wypłatę zaliczki został złożony przez Beneficjenta w dniu 24 grudnia 2020 r., czyli na tydzień przed przypadającym na dzień 31 grudnia 2020 r. zakończeniem realizacji projektu tożsamym z terminem utrzymania funkcjonowania przedsiębiorstwa. W przedmiotowym wniosku o płatność wnioskującym o wypłatę zaliczki w polu dotyczącym wskaźników rezultatu Beneficjent wskazał liczbę miesięcy utrzymania działalności przedsiębiorstwa: 3 miesiące, a co za tym idzie potwierdził, że przedsiębiorstwo nadal działa i funkcjonuje. Ponadto, w ww. wniosku o płatność Beneficjent złożył oświadczenie, że informacje zawarte we wniosku o płatność rzetelnie odzwierciedlają rzeczowy i finansowy postęp realizacji projektu oraz oświadczenie, iż we wniosku o płatność nie pominął żadnych istotnych informacji, ani nie podał nieprawdziwych informacji, które mogłyby wpłynąć na ocenę prawidłowości realizacji projektu. W tym wniosku o płatność wnioskującym o wypłatę ww. zaliczki Beneficjent nie wskazał żadnych problemów czy to w zakresie kondycji finansowej przedsiębiorstwa, czy to w zakresie ewentualnej zmiany stanu kondycji finansowej prowadzonej działalności od momentu wnioskowania o przyznanie wsparcia unijnego w miesiącu wrześniu 2020 r. do stanu aktualnego na dzień złożenia wniosku o płatność tj. 24 grudnia 2020 r.

Beneficjent wnioskując więc o zaliczkę w kwocie 23 535,33 zł w miesiącu grudniu 2020 r. blisko na tydzień przed zakończeniem okresu realizacji projektu (określonego we wniosku o dofinansowanie) i nie wskazując we wniosku o płatność na żadne problemy i przeszkody w funkcjonowaniu działalności gospodarczej, złożył tym samym oświadczenie względem Instytucji Zarządzającej, że jego kondycja finansowa pozwoli na sprawne rozliczenie tych środków dofinansowania. Dodatkowo należy również zwrócić uwagę na oświadczenie Beneficjenta poczynione w ww. wniosku o płatność w punkcie pn. „Oświadczenie beneficjenta” tj.: **„Ja niżej podpisany... oświadczam, iż zgodnie z moją wiedzą informacje zawarte we wniosku o płatność rzetelnie odzwierciedlają rzeczowy i finansowy postęp realizacji projektu, we wniosku o płatność**

nie pominięto żadnych istotnych informacji, ani nie podano nieprawdziwych informacji, które mogłyby wpłynąć na ocenę prawidłowości realizacji projektu oraz finansowego i rzeczowego postępu w realizacji projektu.”

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca stwierdza, że wyżej omówione okoliczności w sposób bezsprzeczny potwierdzają, iż Beneficjent w sposób całkowicie świadomy i autonomiczny zawniósł o środki dofinansowania w formie zaliczki. Beneficjent po otrzymaniu ww. środków zaliczki w terminie nakazanym umową o dofinansowanie nie złożył wymaganego końcowego rozliczenia zaliczki wraz z częścią sprawozdawczą z realizacji projektu. Co więcej podkreślenia wymaga fakt, że Beneficjent nie dokonał wymaganego rozliczenia również i później po otrzymaniu licznych wezwań do rozliczenia zaliczki, kierowanych przez Instytucję Zarządzającą czy to drogą korespondencji elektronicznej (system SL2014) czy drogą korespondencji pocztowej. W tym miejscu wskazać należy, że jedno z takich wezwań przesłanych drogą pocztową zostało osobiście odebrane przez Beneficjenta w dniu 27 maja 2021 r., jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru przekazanego przez operatora pocztowego. Jednakże Beneficjent nie dostosował się do wymogu rozliczenia ww. zaliczki, pomimo świadomości sankcji finansowych będących konsekwencją takiej decyzji. W piśmie z dnia 7 maja 2021 r, odebranych przez Beneficjenta w dniu 27 maja 2021 r. Instytucja Zarządzająca wyraźnie wskazała Beneficjentowi, że jest zobowiązany do zapłaty odsetek z tytułu nierozliczenia środków zaliczki i w przypadku niezłożenia wniosku o płatność końcową rozliczającą zaliczkę będzie również zobowiązany do zwrotu środków otrzymanego dofinansowania w formie zaliczki. Beneficjent nie odniósł się do tego pisma, nie rozliczył środków zaliczki, ani też nie dokonał ich zwrotu wraz z odsetkami. Od dnia 27 maja 2021 r. Beneficjent zaprzestał również odbierania jakiegokolwiek korespondencji kierowanej do niego przez Instytucję Zarządzającą. Takie działanie Beneficjenta jest całkowicie niezrozumiałe i nieuzasadnione, mając szczególnie na uwadze fakt, że spowodowało ono w efekcie pogorszenie i tak już nienajlepszej kondycji finansowej przedsiębiorstwa. Co więcej działanie to jest również nieuzasadnione z punktu widzenia bardzo prostej i nieskomplikowanej formuły rozliczenia otrzymanych środków zaliczki, tak jak to już omówiono powyżej.

Ponadto, zaniechanie Beneficjenta w kwestii braku realizacji projektu w sposób jednoznaczny potwierdziły wyniki przeprowadzonej przez Instytucję Zarządzającą kontroli, ponieważ Beneficjent odmówił poddania się czynnościom kontrolnym i tym samym uniemożliwił sprawdzenie stanu realizacji projektu i przeznaczenia otrzymanych środków unijnego wsparcia w formie zaliczki.

Odnosząc się więc do wskazanej powyżej definicji nieprawidłowości wskazać należy, że bezsprzecznie w analizowanej sprawie doszło do **zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie funduszy polityki spójności** poprzez zaniechanie polegające na nierozliczeniu i niedokonaniu zwrotu przedmiotowej płatności zaliczkowej, a tym samym i niezrealizowaniu projektu dofinansowanego ze środków unijnych.

Następnie, Instytucja Zarządzająca analizując kolejny element składowy definicji nieprawidłowości, którym jest „*naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem*” wskazuje, że w analizowanej sprawie doszło do rzeczywistego obciążenia budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem.

Instytucja Zarządzająca pragnie w tym miejscu wskazać, że **niniejsza szkoda dla budżetu Unii Europejskiej polegała na sfinansowaniu wydatku, który nie doprowadził w ogóle do realizacji założonego celu projektu** tj. zaliczka wypłacona ze środków EFRR w kwocie: 23 535,33 zł nie została przez Beneficjenta rozliczona i tym samym projekt nie został zrealizowany, a co za tym idzie nie został również osiągnięty cel tego projektu, jakim było niwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19 na działalność przedsiębiorstwa. Beneficjent otrzymał ww. płatność zaliczkową środków dofinansowania z EFRR na finansowanie kapitału obrotowego w celu zaspokojenia pilnych potrzeb przedsiębiorcy w zakresie płynności i przezwyciężenia trudności finansowych, które zaistniały wskutek pandemii COVID-19.

Jednocześnie Beneficjent nie złożył wymaganego rozliczenia końcowego otrzymanych środków zaliczki oraz nie przekazał sprawozdania rozliczającego otrzymane wsparcie i tym samym nie potwierdził utrzymania funkcjonowania przedsiębiorstwa i nie zrealizował celu projektu. Bez przedmiotowego końcowego wniosku o płatność wraz ze sprawozdaniem Instytucja Zarządzająca nie mogła uznać, że projekt został zrealizowany, a wypłacone wsparcie unijne rzeczywiście zostało przez Beneficjenta przeznaczone na założony cel projektu tj. finansowanie kapitału obrotowego.

Bezsprzecznym faktem jest więc niezrealizowanie przez Beneficjenta projektu w kształcie przyjętym postanowieniami wniosku o dofinansowanie, a co za tym idzie środki dofinansowania w formie zaliczki zostały przeznaczone na **sfinansowanie wydatku, który nie doprowadził w ogóle do realizacji założonego celu projektu.**

Projekt, na który przyznano i wypłacono dofinansowanie ze środków EFRR, miał przecież na celu, mierzonym wskaźnikami określonymi we wniosku o dofinansowanie, doprowadzić do sfinansowania kapitału obrotowego w celu zaspokojenia pilnych potrzeb Beneficjenta jako przedsiębiorcy w zakresie płynności i przezwyciężenia trudności finansowych, które zaistniały wskutek pandemii COVID-19 i jej wpływu na funkcjonowanie prowadzonej działalności gospodarczej.

W takim kształcie wniosek o dofinansowanie wraz z załączoną dokumentacją konkursową został poddany ocenie przez Instytucję Zarządzającą, w wyniku której w odniesieniu do m.in. wartości wskaźników wskazanych we wniosku o dofinansowanie przyznano Beneficjentowi odpowiednią wysokość środków dofinansowania.

Podpisując umowę o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do realizacji Projektu zgodnie z postanowieniami w niej zawartymi oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celu zakładanego we wniosku o dofinansowanie w zakresie utrzymania funkcjonowania działalności przedsiębiorstwa przez okres 3 miesięcy. Ponadto, wysokość kwoty otrzymanej dotacji unijnej, a co za tym idzie w analizowanej sprawie wymiar szkody w budżecie Unii Europejskiej, uzależniona była od ilości czasu utrzymania działalności gospodarczej przez Beneficjenta. Zgodnie z postanowieniami Wezwania do naboru wniosków o dofinansowanie wnioskodawca miał obowiązek utrzymania działalności przez okres co najmniej 3 miesięcy kalendarzowych licząc od początku miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono wniosek o dofinansowanie, dzięki czemu zachowywał prawo do pełnej kwoty wsparcia. Termin ten był tożsamy z terminem realizacji projektu tj. od 1 października 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. Jednocześnie, w ww. Wezwaniu wskazano, że przy utrzymaniu działalności przedsiębiorstwa przez okres krótszy niż 3 miesiące kalendarzowe przedsiębiorca miał prawo do zachowania wsparcia w kwocie równej stawce jednostkowej za każdy 1 pełny miesiąc kalendarzowy utrzymania działalności. Ponadto zgodnie z zasadami naboru wniosków (vide: § 7 pkt 5 Wezwania), w sytuacji gdy Instytucja Zarządzająca na podstawie weryfikacji w ogólnodostępnych rejestrach publicznych lub kontroli, stwierdziłaby zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej przez Beneficjenta, dofinansowanie będzie podlegało zwrotowi na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie za miesiące, w których działalność nie była prowadzona. W analizowanej sytuacji to właśnie wyniki przeprowadzonej kontroli potwierdzają brak realizacji projektu przez Beneficjenta i tym samym brak funkcjonowania przedsiębiorstwa,

ponieważ w innym przypadku Beneficjent poddałby się czynnościom kontrolnym, a nie dokonał odmowy przeprowadzenia kontroli.

Beneficjent z uwagi na zadeklarowanie we wniosku o dofinansowanie maksymalnej liczby 3 miesięcy na utrzymanie funkcjonowania przedsiębiorstwa oraz zatrudnienia na poziomie 1 osoby zgodnie ze specjalnym wzorem przyjętym w Wezwaniu do naboru wniosków uzyskał wsparcie unijne na finansowanie kapitału obrotowego w wysokości 23 535,33 zł. Te dwa elementy tj. wysokość poziomu zatrudnienia w firmie i okres utrzymania działalności przedsiębiorstwa determinowały więc wysokość przyznanego dofinansowania. Niewykonanie czy nieosiągnięcie każdego z nich powoduje więc w efekcie zmianę wysokości wsparcia unijnego. W rezultacie Beneficjent wskutek omówionego powyżej braku realizacji projektu nie utrzymał funkcjonowania przez 3 miesiące przedsiębiorstwa zatrudniającego 1 osobę, a co za tym idzie całe przyznane wsparcie unijne jest niekwalifikowalne i podlega zwrotowi.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej nie ulega więc wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie ziścił się również trzeci element składowy definicji nieprawidłowości, a mianowicie **doszło do szkody finansowej poprzez rzeczywiste obciążenie budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem tj. niniejsza szkoda dla budżetu Unii Europejskiej polegała na sfinansowaniu wydatku, który nie doprowadził do zrealizowania projektu i tym samym założonego celu projektu w zakresie niwelowania negatywnych skutków epidemii COVID-19 na funkcjonowanie przedsiębiorstwa.**

Różnica w wartości środków wsparcia unijnego w chwili podjęcia decyzji o dofinansowaniu rzeczono projektu jest istotna w obszarze celowości poniesienia tych wydatków, a to z kolei ma bezpośredni wpływ na budżet Unii Europejskiej, ponieważ środki będące różnicą dofinansowania sprzed i po zmianach potencjalnie mogły mieć inne i efektywniejsze przeznaczenie. Zgodnie z przyjętymi w Wezwaniu zasadami wsparcia projektów w ramach przedmiotowego naboru na dofinansowanie projektów przyznano kwotę środków unijnych do zakontraktowania w wysokości 4 000 000,00 zł. W tym miejscu podkreślić należy, że zainteresowanie przedmiotowym naborem wniosków było ogromne, ponieważ w ramach tego naboru wpłynęło 3305 wniosków o dofinansowanie, z których z uwagi na wyczerpanie ww. alokacji środków do zakontraktowania do oceny dopuszczono 292 wnioski o dofinansowanie, a co za tym idzie wskutek wyczerpania dostępnych środków do oceny nie dopuszczono 3013 wniosków o dofinansowanie. Ocena wniosków o dofinansowanie dokonywana była w oparciu o wysokość procentowego średniego spadku obrotów prowadzonej działalności gospodarczej z wybranych 3 miesięcy tj. wnioski

o dofinansowanie były oceniane w kolejności począwszy od najwyższego stopnia procentowego średniego spadku obrotów prowadzonej działalności gospodarczej z wybranych 3 miesięcy. Czyli wnioskodawcy, którzy udowodnili najwyższy spadek ww. obrotów z działalności wskutek zaistnienia epidemii COVID-19 mieli pierwszeństwo dofinansowania i byli w kolejności układani na liście projektów, którym przyznano wsparcie unijne, aż do momentu osiągnięcia 100% alokacji środków EFRR przeznaczonej na nabór. **Nie bez znaczenia jest więc wynik oceny wniosku o dofinansowanie Beneficjenta, zgodnie z którym Beneficjent zaprezentował bardzo wysoki poziom spadku ww. obrotów i w rezultacie otrzymał wysokie bo ... miejsce na liście projektów wybranych do dofinansowania.** Wnioski o dofinansowanie złożone w dalszej kolejności tj. o niższym procentowym średnim spadku obrotów i po wyczerpaniu alokacji środków dostępnej na nabór, były uwzględniane na liście projektów nieocenionych ze względu na wyczerpanie tejże alokacji. Jednocześnie wnioski te mogły być później sukcesywnie oceniane w kolejności średniego procentowego spadku obrotów w przypadku pojawienia się tzw. wolnych środków alokacji czy też ich zwiększenia po uzyskaniu stosownej zgody od Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej. Taka sytuacja miała zresztą później miejsce, ponieważ Instytucja Zarządzająca uchwałą Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 2997/20 z dnia 25 listopada 2020 r. dokonała zwiększenia poziomu środków przeznaczonych do zakontraktowania w ramach naboru do kwoty 10 431 956,07 zł, dzięki czemu wsparcie unijne uzyskały kolejne 73 projekty (tj. 365 łącznie projektów – 292 projekty = 73 projekty), które uprzednio nie znalazły się na liście z uwagi na wyczerpanie środków alokacji. Beneficjent zachował jednocześnie wysokie ... miejsce na liście projektów objętych wsparciem unijnym.

Wobec powyższego niezrealizowanie projektu przez Beneficjenta spowodowało w rezultacie, że otrzymane przez niego środki EFRR w kwocie 23 535,33 zł nie zostały poniesione na cel przewidziany postanowieniami ww. naboru wniosków, a co za tym idzie mogły mieć inne efektywniejsze przeznaczenie, czyli być przeznaczone na inny projekt spośród pozostałych 2940 projektów, które nie otrzymały wsparcia z powodu braku dostępnej alokacji środków EFRR wystarczającej na sfinansowanie wszystkich zgłoszonych wniosków o dofinansowanie.

Bezsprzecznie taki stan faktyczny potwierdza więc zaistnienie rzeczywistej szkody w budżecie UE, ponieważ środki w kwocie 23 535,33 zł mogły być wykorzystane na inny z ww. 2940 projektów, który przyniósłby faktyczny rezultat w postaci zniwelowania negatywnych skutków epidemii COVID-19 na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

W analizowanej sprawie Beneficjent obciążył więc budżet Unii Europejskiej środkami EFRR w kwocie 23 535,33 zł, które nie doprowadziły do realizacji projektu i jego założonego celu w zakresie zniwelowania negatywnych skutków epidemii COVID-19 w formie finansowania kapitału obrotowego.

Mając na uwadze ogólną regulację obowiązującą w ramach projektów dofinansowanych ze środków budżetu Unii Europejskiej należy wskazać, iż poprzez zawarcie umowy o dofinansowanie projektu beneficjenci mają obowiązek zrealizować i rozliczyć swój projekt według zasad określonych w umowie o dofinansowanie.

W związku z czym należy stwierdzić, że poprzez niezrealizowanie projektu przez Beneficjenta doszło w efekcie do sfinansowania wydatku, który nie doprowadził do realizacji założonego celu projektu. Wymiar szkody w budżecie Unii Europejskiej, do której doszło poprzez wypłatę środków EFRR na realizację ww. projektu, którego cel nie został osiągnięty, został ustalony w sposób rzeczywisty tj. co do faktycznej kwoty wypłaconych środków EFRR przyznanych w projekcie, a które to środki dofinansowania nie zostały poniesione i rozliczone przez Beneficjenta. Beneficjent otrzymał bowiem wypłatę na wskazany rachunek bankowy środków dofinansowania w formie zaliczki w wysokości 100% przyznanych w umowie środków tj. kwoty: 23 535,33 zł. Kwota środków EFRR w wysokości 23 535,33 zł, otrzymana i nierozliczona przez Beneficjenta, stanowi więc **rzeczywistą szkodę w budżecie Unii Europejskiej**. Instytucja Zarządzająca ustaliła więc kwotę dofinansowania do zwrotu w wysokości 23 535,33 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, stanowiącą poniesioną kwotę środków wspólnotowych z EFRR na sfinansowanie wydatku, który nie doprowadził do realizacji i osiągnięcia założonego celu projektu.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę również na zapisy jednego z dokumentów stanowiących podstawę systemu realizacji RPOWŚ na lata 2014-2020 tj. „Wytucznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020” (vide: art. 6 ustawy wdrożeniowej), gdzie w rozdziale 8.8 wskazano, że: *„Na etapie rozliczenia końcowego wniosku o płatność kwalifikowalność wydatków w projekcie oceniana jest w odniesieniu do stopnia osiągnięcia założeń merytorycznych określonych we wniosku o dofinansowanie projektu, co jest określane jako reguła proporcjonalności. Założenia merytoryczne projektu, o których mowa w pkt 2, mierzone są poprzez wskaźniki produktu i rezultatu bezpośredniego, określone we wniosku*

o dofinansowanie projektu. Zgodnie z regułą proporcjonalności, w przypadku nieosiągnięcia założeń merytorycznych projektu właściwa instytucja będąca stroną umowy może uznać za niekwalifikowalne wszystkie wydatki lub odpowiednią część wydatków dotychczas rozliczonych w ramach projektu. Wysokość wydatków niekwalifikowalnych uzależniona jest od stopnia nieosiągnięcia założeń merytorycznych projektu.”

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca zastosowała ww. regułę proporcjonalności i z uwagi na niezrealizowanie celu projektu i nierozliczenie wypłaconych środków zaliczki uznała całą kwotę tej zaliczki za wydatek niekwalifikowany w ramach projektu. Przy zastosowaniu reguły proporcjonalności do zwrotu jest więc całość kwoty wypłaconego wsparcia ze środków EFRR w ramach zaliczki w wysokości 23 535,33 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, które nierozdzielnie wiążą się z wykrytą nieprawidłowością i są konsekwencją nieprawidłowego wykorzystania środków europejskich (vide: art. 207 ust.1 u.f.p.). Ponadto, przy określaniu daty początkowej terminu naliczania ww. odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, Instytucja Zarządzająca wzięła pod uwagę treść przepisu krajowego tj. art. 207 ust.1 u.f.p., gdzie wskazano, że odsetki te powinny być naliczane od dnia przekazania środków dofinansowania.

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca pragnie podkreślić, że termin początkowy naliczania odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych został określony w oparciu o obowiązujące przepisy prawa (vide: art. 207 ust.1 u.f.p.) oraz przy uwzględnieniu wysokości kwoty nieprawidłowości w stosunku do otrzymanych płatności środków dofinansowania w formie zaliczki.

W analizowanej sprawie, jak powyżej omówiono, zastosowanie znajduje więc definicja „nieprawidłowości” zawarta w przywołanym art. 2 pkt 36 Rozporządzenia nr 1303/2013, bowiem Beneficjent poprzez swoje zaniechanie dopuścił się naruszenia procedur obowiązujących w ramach RPOWŚ 2014-2020 oraz nie sposób jest również wykluczyć, iż popełnione przez Beneficjenta omówione powyżej naruszenie, miało faktyczny wpływ na budżet Unii Europejskiej. Beneficjent poprzez niezrealizowanie projektu i nieosiągnięcie celu założonego we wniosku o dofinansowanie, naraził budżet Unii Europejskiej na sfinansowanie wydatku, który nie doprowadził w rezultacie do realizacji założonego celu na który został przeznaczony. W związku z czym, zdaniem Instytucji Zarządzającej w analizowanej sprawie przedmiotowe naruszenie miało faktyczny wpływ na budżet Unii Europejskiej.

Instytucja Zarządzająca na podstawie art. 9 ust.2 pkt 7-8 ustawy wdrożeniowej zobowiązana jest do kontrolowania wykonywania wszelkich obowiązków ciążących na beneficjencie na skutek postanowień umowy i przepisów prawa oraz w przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości jest obowiązana do wymierzenia stosownej korekty finansowej.

W związku z czym, środki EFRR wykorzystane z naruszeniem procedur winny podlegać zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Materialnoprawne przesłanki zwrotu przez Beneficjenta środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określa art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p., podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od doręczenia ostatecznej decyzji stwierdzającej ten obowiązek.

W przypadku zaistnienia przesłanek skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w formie decyzji (vide: art. 207 ust 9 pkt 1 u.f.p. i odpowiednio art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej).

Nie ulega wątpliwości, że w przypadku zaistnienia okoliczności skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w trybie administracyjnym. Ponadto należy podkreślić, że z normy zawartej w art. 207 u.f.p. wynika, że procedury zwrotu, o których mowa w tym przepisie mają charakter powszechnie obowiązującego przepisu prawa.

W tym stanie rzeczy przesłanki zwrotu środków determinuje treść art. 207 u.f.p. Istotą postępowania administracyjnego w sprawie zwrotu środków jest wyłącznie stosunek administracyjny, który wymaga ustalenia jednej z przesłanek o których mowa w art. 207 niniejszej ustawy. W ocenie Instytucji Zarządzającej w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachodzi przesłanka o której mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Obowiązek zwrotu środków przez ..., zam... ..., jest następstwem ich wykorzystania z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p.

Zgodnie z art. 184 obowiązującej ustawy o finansach publicznych wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

Słowem "procedura" określa się zazwyczaj normowany przepisami lub zwyczajami sposób prowadzenia lub załatwienia jakiejś sprawy. Pod pojęciem „inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków”, o których mowa w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 ustawy ufp) należy w związku z tym rozumieć reguły postępowania obowiązujące przy wykorzystywaniu środków pomocowych. Wspomniane reguły nie są przedmiotem regulacji prawa unijnego. Z kolei w prawie krajowym systemy realizacji programów operacyjnych krajowych i regionalnych tworzone są przede wszystkim aktami nie mającymi waloru przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Projekty są realizowane przez beneficjentów na podstawie umowy o dofinansowanie, która stanowi podstawowe źródło uprawnień i obowiązków jej stron, w tym beneficjenta. Wzór umowy o dofinansowanie jest elementem systemu realizacji programu operacyjnego. Wspomniany wzór umowy składa się także na dokumentację konkursową. Uczestnik konkursu ma możliwość zapoznania się z warunkami umowy, w tym z zasadami obowiązującymi przy wykorzystaniu dofinansowania i swobodnego podjęcia decyzji o nawiązaniu stosunku prawnego na zasadach określonych w umowie. W przypadku zawarcia umowy o dofinansowanie zgodnie z przyjętym przez właściwą instytucję wzorem reguluje również procedurę realizacji projektu. Przy takich rozwiązaniach przyjętych w prawie krajowym, należało uznać, że racjonalny ustawodawca stanowiąc w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 ustawy u.f.p.) o "innych procedurach" obowiązujących przy wykorzystywaniu środków finansowych musiał uwzględnić rangę przepisów regulujących omawianą kwestię. Nadanie analizowanemu terminowi innego znaczenia prowadziłoby do sytuacji, w której odzyskiwanie kwot dofinansowania na podstawie art. 211 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 207 ust.1 ustawy u.f.p) byłoby wyłączone. Taką sytuację należy wykluczyć, gdyż nie sposób przyjąć, że ustawodawca wprowadził rozwiązania, które w istocie nie byłyby możliwe do stosowania (vide: Wyrok NSA z dnia 19.06.2012 r., sygn. akt II GSK 732/11).

Z jednej strony, prawa i obowiązki Beneficjenta określała umowa o dofinansowanie zawarta w dniu ... 2020 r., a z drugiej strony, stosunek prawny jest kształtowany postanowieniami dokumentów opracowanych przez Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju w tym: „Wytocznych w zakresie kwalifikowalności wydatków”, czy „Wytocznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji projektów”.

Zasady kwalifikowalności wydatków były znane Beneficjentowi, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie realizacji projektu miał obowiązek zapoznania się z wytycznymi oraz procedurami postępowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie projektu. Beneficjent korzystając z możliwości, jakie daje regionalny program operacyjny musi się dostosować do jego wymogów. Jeżeli program stawia określone wymagania, należy je spełnić, by skorzystać z możliwości dofinansowania projektu. Ustalone kryteria, jak i wytyczne wiążą w równym stopniu wszystkich beneficjentów (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 23.08.2011 r. sygn. akt II SA/Bd 672/11, wyrok NSA z 18.05.2011 r. sygn. akt II GSK 817/11, wyrok NSA z 16.11.2010 r. sygn. akt II GSK 1234/10).

W obu ww. dokumentach tj. Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków oraz w umowie o dofinansowanie projektu, stanowiących element składowy systemu realizacji regionalnego programu operacyjnego, zawarto zasadę, iż aby wydatek mógł być uznany za kwalifikowalny musi być poniesiony zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego i krajowego, w tym zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu, a wynikającymi z podpisanej umowy o dofinansowanie.

W związku z powyższym, naruszenie przez Beneficjenta postanowień umownych zawartych w umowie o dofinansowanie jest naruszeniem obowiązujących procedur i skutkuje uznaniem wydatku za niekwalifikowalny i podlegający zwrotowi.

W analizowanej sprawie doszło do naruszenia przez Beneficjenta postanowień § 3 ust.1, § 7 ust.6, ust.7 i ust.9, § 11 oraz § 12 ust.1, ust.3 i ust.5 umowy o dofinansowanie w związku z niezrealizowaniem projektu i tym samym nieosiągnięciem założonego celu projektu, oraz wskutek odmowy poddania się kontroli realizacji projektu, a co za tym idzie całość środków dofinansowania wypłaconych w dniu 11 stycznia 2021 r. w ramach zaliczki została wykorzystana z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu, w związku z czym podlegają one zwrotowi.

Mając powyższe na uwadze, Instytucja Zarządzająca stwierdza, że zachodzi podstawa do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w odniesieniu do ..., PESEL: ..., zam... ..., w łącznej wysokości: **23 535,33 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące pięćset trzydzieści pięć złotych, 33/100)**, jak w pkt 1 sentencji decyzji wraz z należnymi odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Termin początkowy naliczania odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych ustalono od

dnia przekazania środków dofinansowania wykorzystanego niezgodnie z naruszeniem procedur, jak w pkt 2 sentencji decyzji.

Sposób płatności winien nastąpić w formie przelewu środków na następujący rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego: Środki Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, o których mowa w pkt 1 decyzji wraz z należnymi odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, o których mowa w pkt 2 decyzji, należy wpłacić w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach nr ... prowadzony w PKO Bank Polski S.A.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydając niniejszą decyzję oparł się o stan faktyczny i prawny według chwili jej wydania, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne sprawy.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji.

Wydając decyzję, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oparł się na następujących dokumentach:

- 1) umowa o dofinansowanie nr: RPSW.02.05.00-26-...-00 z dnia ...2020 r.,
- 2) dokument pn. „Wezwanie w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Osi Priorytetowej 2 – Konkurencyjna gospodarka Działanie 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 Wsparcie na kapitał obrotowy dla mikro i małych przedsiębiorstw” wraz z załącznikami,
- 3) wniosek o dofinansowanie projektu nr RPSW.02.05.00-26-... wraz z załącznikami,
- 4) dokument programowy pn. „Kryteria wyboru projektów – projekty realizowane w zakresie wsparcia utrzymania działalności w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności mikro i małych przedsiębiorstw w ramach RPOWŚ 2014-2020 – wsparcie dotacyjne”, stanowiący

załącznik do uchwały nr 254/2020 z dnia 15.09.2020 r. Komitetu Monitorującego RPOWŚ 2014-2020,

- 5) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-V.432.8.83.2020 z dnia 26.10.2020 r.,
- 6) wniosek o płatność nr RPSW.02.05.00-26-...-001 wraz z załącznikami,
- 7) karta oceny wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-...-001 sporządzona przez Instytucję Zarządzającą,
- 8) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIII.432....2020 z dn. 28.12.2020 r.,
- 9) dyspozycja wystawienia zlecenia płatności współfinansowania UE na rzecz Beneficjenta w ramach Osi Priorytetowej 2 RPOWŚ na lata 2014-2020, Działanie 2.5 wraz z załącznikami,
- 10) wiadomość elektroniczna, przesłana do Beneficjenta przez system SL w dniu 11.01.2021 r.,
- 11) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.2.1609.2021 z dnia 07.05.2021 r.,
- 12) wiadomość elektroniczna, przesłana do Beneficjenta przez system SL w dniu 01.06.2021 r.,
- 13) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIII.432.....2020 z dnia 08.06.2021 r.,
- 14) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIII.432.....2020 z dnia 08.07.2021 r.,
- 15) karta oceny wniosku o płatność do pozostałych naborów nr RPSW.02.05.00-26-...-001 z dnia 12.08.2021 r. tj. Załącznik nr IR.XIII.13. do IW RPOWŚ,
- 16) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIII.432.....2020 z dnia 13.09.2021 r.,
- 17) pismo Instytucji Zarządzającej znak: KC-I.432.744.1.2021 z dnia 07.12.2021 r.,
- 18) pismo Instytucji Zarządzającej znak: KC-I.432.744.1.2021 z dnia 03.01.2022 r. tj. Informacja pokontrolna nr 293/N/II/RPO/2021 wraz z załącznikami,
- 19) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-V.432.8.83.2020 z dnia 04.02.2022 r.,
- 20) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.2.1609.2022 z dnia 22.03.2022 r.,
- 21) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.2.1609.2022 z dnia 27.04.2022 r. tj. zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego,
- 22) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.2.1609.2022 z dnia 30.05.2022 r. tj. zawiadomienie o zgromadzeniu materiału dowodowego.

POUCZENIE

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancji. Zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. Beneficjent może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 127a § 1 k.p.a. w trakcie biegu tego terminu Beneficjent może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Jednocześnie, zgodnie z art. 127a § 2 k.p.a., z dniem doręczenia Zarządowi Województwa Świętokrzyskiego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli Beneficjent nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynoszącej ponad 10.000 zł do 50.000 zł wynosi 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł. Beneficjent ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Jeżeli Beneficjent nie zwróci środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w pkt 3 sentencji decyzji, zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Okres wykluczenia rozpoczyna się od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna, zaś kończy się z upływem trzech lat od dnia dokonania zwrotu tych środków.

Marszałek

Województwa Świętokrzyskiego

Andrzej Bętkowski

(dokument podpisano elektronicznie)

Decyzję otrzymują:

- 1) Beneficjent: ..., zam....,
- 2) a/a.